

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 176.

Wtorek, 1 (13) Sierpnia

1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świątach kresztych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kanterach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadawane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie: 1. — Rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnośzenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmie się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnośzenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. — Półrocznie rs. 4 kop. 60. — Kwartalnie rs. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Nagroda. Nominacje. — Order. — Rozkaz ministra wojny.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Przyjazd J. W. Ks. Michała Oldenburgskiego. — Pobyt N. Pani w Krymie. — Powinszowanie złożone N. Pani. — Uroczystość w Suchum-Kale. — Kronika kościelna. — Tydzień handlowy. — Śmierć Aldridge. — Koncert w Łodzi. — Cholera. — Wypadek. — Eskadra szwedzka. — Straż nocna. — Spektakle amatorskie. — *Gazeta gub. Jarosławska.* — Gradobicie. — Cholera w Mińsku. — Jeszcze o pani Aleksandrowowej. — Połud.-słow.-akademja. — Zaproszenie. — Język ruski. — Zdanie zagranicznych słowian o Rosji. — Polski język. — Kolej lwowsko-brodzka. — Powsz. wystawa paryzka. — *Austrja.* — Żaloba. — Zjazd w Salzburgu. — Udzielenie opieki kandydatom. — Błędy Austrii. — Sprostowanie. — Pojednanie z Czechami. — Połączenie administracji Kroatyi i Węgier. — Odmowienie sankcji uchwały sejmiku galicyjskiego. — Zniesienie sekwestru. — *Francja.* — Zjazd w Salzburgu. — Anneksja. — *Prusy.* — Rada związkowa. — Mężowie zafania. — *Turcja.* — Reforma i Mustafy-Fazyla. — *Włochy.* — Kwestja rzymska i interwencja. — Niezgoda stronnictw.

FEJLETON. — Kronika Warszawska.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — 1562 wiadomości. — Magazyn wyrobów jubilerskich J. Jarockiego i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa

dnia 31 Lipca (12 Sierpnia).

Nagroda. — Nominacje. Przez najwyższy rozkaz z dnia 21-go lipca, Najjaśniejszy Pan, w nagrodę mężstwa i waleczności turkistańskiego bataljonu strzelców przy szturmie twierdzy Ura-Tiube i Dżuzaku, raczył nadać pomienionemu bataljonowi znak na ubiór głowy z napisem: „za szturm twierdzy Ura-Tiube i Dżuzaku 2-go i 18-go października 1866 roku”. Mianowani zostali: kapitan 12-go wielkołuckiego pułku piechoty *Cikeln* — starszym adjutantem sztabu miejscowych wojsk okręgu wojennego warszawskiego, z przeniesieniem do sztabu jenerałnego w stopniu sztab-kapitana; zostający do poleceń przy sztabie okręgu wojennego warszawskiego, podpułkownik *von der Lannitz* — do szczególnych poleceń przy głównodowodzącym wojskami tegoż

okręgu, z pozostaniem w jenerałnym sztabie; zostający do poleceń przy sztabie okręgu wojennego warszawskiego, kapitan *Pfeifer* — do pełnienia obowiązków sztab-oficera do poleceń przy tymże sztabie; zostający do poleceń przy sztabie okręgu wojennego warszawskiego, kapitan *Zeltuchin* — starszym adjutantem tegoż sztabu, z pozostaniem w jenerałnym sztabie; pomocnik starszego adjutanta sztabu okręgu wojennego warszawskiego, kapitan *von Bach* — do poleceń przy tymże sztabie; starszy adjutant sztabu 6-ej dywizji piechoty, porucznik *Bachmutow* — pomocnikiem starszego adjutanta sztabu okręgu wojennego warszawskiego; starszy adjutant sztabu miejscowych wojsk okręgu wojennego warszawskiego, porucznik *Schlejsner* — starszym adjutantem sztabu 6-ej dywizji piechoty. (*Rus. Inw.*)

Order. — Najjaśniejszy Pan, w dniu 21-ym lipca, udzielił raczył prezesowi tymczasowego audytorjatu polowego okręgu wojennego wileńskiego, jenerał-lejtnantowi *Fominowi*, order Orła Białego.

Rozkaz ministra wojny z dnia 18 lipca. — Najjaśniejszy Pan, pozwoliwszy mi udać się na niejaki czas za granicę, najwyżej rozkazać raczył: aby podczas nieobecności mojej, wszelkie ekspedycje adresowane były jak dotąd na imię wojennego ministra, a ekspedycje od ministra wojny, podpisane były przez naczelnika sztabu głównego, z dodatkiem wyrazów: „w nieobecności ministra wojny”, oprócz korespondencji w przedmiotach poszczególnych w oddzielnej instrukcji, w których naczelnicy głównych zarządów i kancelarii ministerstwa wojny mocni są prowadzić korespondencje w imieniu naczelnika. Naczelnik sztabu jenerał-adjutant hrabia *Heden*, zasiadać ma w radzie państwa, w komitecie ministrów, w radzie wojennej i w innych wyższych władzach, na zasadzie postanowienia dotyczącego towarzysza ministra, a dowodzący główną kwaterą cesarską jenerał-adjutant hrabia *Adlerberg* 2, towarzysząc Jego Cesarskiej Mości w podróży do Krymu, podpisywać ma najwyższe rozkazy i przedstawiać osobiście Jego Cesarskiej Mości papiery z wydziału ministerstwa, stosownie do postanowienia o naczelniku wojskowo-polowej kancelarii. (*Ruski Inw.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 31 Lipca (12 Sierpnia).

W świecie politycznym zaczynają zupełnie uspokajać się obawy, jakie spowodowane były

mniemanem nieporozumieniem pomiędzy Francją i Prusami, wskutku pokojowych oświadczeń urzędowego *Monitora* i *Nordd. A. Z.* Cesarz Napoleon przed odjazdem do obozu pod Chalons polecił ministrowi spraw wewnętrznych, aby skłonił dzienniki paryzkie do oszczędzania drażliwości Prus, zaś ministrowi spraw zagranicznych, aby wczesnymi objaśnieniami uprzedził mylne tłumaczenia znaczenia zjazdu salsburgskiego. Pomimo jednak oświadczeń półurzędowych dzienników paryzkich i wiedeńskich, ta okoliczność, że na tym zjeździe będą obecni p. Rouher i baron Beust, już mu znów nadaje pewną polityczną doniosłość.

Kiedy, jak wspomnieliśmy wyżej, ustała polemika pomiędzy dziennikami paryzkimi a berlińskimi, nowa zaczyna się wywiązywać pomiędzy dziennikami włoskimi a paryzkimi, w sprawie jenerała Dumont. Wszelako ta polemika dzienników nie wpływa na stosunki pomiędzy gabinetem florenckim a paryżkim, gdyż sprawa jenerała Dumont stanowczo została załatwiona. Gabinet florencki, cofnął dość groźną notę, która dopiero miała być doręczona gabinetowi paryżkiemu, i zawiadomił ten ostatni, że zupełnie jest zadowolony z jego objaśnień; obok tego stosując się do życzenia rządu francuzkiego, pozostawia na swem stanowisku p. Nigra, w zamian za co rząd francuzki ma odwołać p. Malaret z Florencji. Co do bezpieczeństwa państwa kościelnego, we Francji są zupełnie spokojni, nie przywiązują wielkiej wagi do bytności syna Garibaldeggo w okolicy Viterbo i mniemają, że rzymianie przekonawszy się iż rząd włoski nie popiera usiłowań stronnictwa czynu, nie wezmą udziału w powstaniu. Tymczasem we Włoszech wnoszą, że rekonesans syna Garibaldeggo, poprzedził tylko na krótko wkroczenie ochotników od strony Viterbo w granice państwa kościelnego, a nowe aresztowania dokonane w Rzymie, świadczą, że tam nie podzielają spokojności urzędowych sfer francuzkich.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kronika warszawska.

Jesteśmy ciągle w jednym położeniu, pod względem materiałów kronikarskich! Nieustanny deszcz, lub dotkliwie zimno, przeszkadzają mieszkańcom warszawy w ich ulubionych zwykłych wycieczkach spacerowych. Bogatsza część ludności próbuje jeszcze niekiedy przejażdżek w powozach i to do miejsc nieodległych — lecz średnia od której mnogiego napływu zależy byt wszelkich zakładów spacerowych i cały ruch świąteczny — już całkiem dała za wygraną w tym roku. Dla tego to całe szeregi niedzielnych słupów godowych na drodze zwykłego życia, przemijają jak dnie powszednie oddziaływając jedynie na pomnożenie zastępu widzów na widowiskach pełniących się pod dachem. Eldorado i Alcazar, pomimo talentów personelu składającego obecnie trupy śpiewaków francuzkich i widocznej staranności w ekspozycji — nie mogą gromadzić w siebie licznych gości, — chociaż i tam nawet, pomimo tak nieprzyjajnych warunków atmosferycznych zbiera się niekiedy znaczne grono wielbicieli przedstawień tego rodzaju, których ogrzewać musi bardzo już chyba gorąca sympatja dla sztuk wyzwolonych. Więcej jednakże amatorów odwiedza Eldorado, zapewne z powodu że tam w ogrodzie pod

ławkami przeznaczonemi dla gości ułożono podłogę zabezpieczającą nogi i nóżki od wilgoci i zamoknienia tak szkodliwego w dzisiejszej porze. Radzimy p. Rejmanowi zoprowadzić tożsamo ulepszenie w ogrodzie Alcazaru zyska na tem pewnością. — Wczoraj jednakże, pomimo zimna i słoty a może właśnie z ich połączenia, skorzystały ogromnie obadwa teatry tutejsze, albowiem obadwa rozprzedały wszystkie miejsca. Szczególniej też sala wielkiego, nabiła była tłumem publiczności! Przyczyniło się głównie do tego wystąpienie p. Jakowickiej (Frederici) w *Lucji* z *Lammer-mooru*. Publiczność warszawska ciekawą była przekonać się o ile rozgłos zyskany przez p. Jakowicką na zagranicznych scenach usprawiedliwi jej wystąpienie obecne. Jakoż ciekawość ta zaspokojoną została z wielką dla artystki chlubą. P. Jakowicka nie tylko odśpiewała partję *Lucji*, z prawdziwym talentem, nie tylko, żerowując bogate zasoby czystej metody włoskiej, chociaż przeszkadzało jej nieco użycie tekstu polskiego, nie tylko że z prawdziwym i przejmującym duszę czuciem umiała cieniować i uwydatniać wszystkie piękności tej partji lecz nadto jeszcze, zadziwiła widzów, artystycznością samej gry dramatycznej. — Nigdy jeszcze nie zdarzyło się nam widzieć tak nagłego i w tak krótkim czasie postępu. Taż sama artystka, która niedawno, odjechała od nas, bez najmniejszej akcji scenicznej, bez umiejętności chodzenia po scenie — dzisiaj wystąpiła

jak skończona aktorka, i to jeszcze aktorka pojmująca głębiej swą rolę, studująca widocznie cały jej charakter i pojedyncze sytuacje. Nie dziwny się też zapalowi z jakim publiczność przyjmowała wczoraj p. Jakowicką, oklaski grzmiały bezprzestannie, wywołania bez liczby i okrzyki słuchaczy świadczyły o admiracji jaką wywołały, zarówno jej śpiew, jak gra dramatyczna. — Już to całe przedstawienie wczorajszej *Lucji*, powiodło się nadzwyczaj. Wszyscy artyści starali się przewyższyć samych siebie — a już Fil-leborn literalnie zachwycał widzów nie tylko prześliznym śpiewem, lecz i pracowitem wykończeniem całej tak trudnej partji Edgara! Do końca opery, do ostatniego taktu, głos naszego pierwszego tenora, którego nam wiele scen zagranicznych pozazdrościć może, brzmiał z całą siłą i swobodą razem.

Jeżeli jeszcze w tym roku będziemy mieć ciepło i pogodę, o czem już zwątpiliśmy — odbędzie się pewnie wiele zabaw publicznych, w celu dobroczynnym. Słyszeliśmy o kilku tego rodzaju zamiarach — wszystkie wszelako zależą od bogini Aury, która wido-cznie jest zagniewana na Warszawę, i szczęściem, że na Warszawę tylko, gdyż inaczej zabrałoby nam chleba, którego sprzęt w ziarnie odbywa się w tej chwili po całym kraju.

Delegacje wiedeńskiej rady państwa i węgierskiego sejmu od czwartku już obradują, ale nie wiadomo o ich pracach, gdyż wszyscy członkowie ich zobowiązali się do zachowywania tajemnicy. W Wiedniu panuje przekonanie, że p. Beust z polecenia cesarza austriackiego usiłuje skłonić Czechów do pojednania, lecz wiadomo jaką do tego obierze drogę. Pewną wskazówkę stanowi odwiezienie korony czeskiej napowrót do Pragi, z kąd podczas zeszłorocznej wojny była przewieziona do Wiednia. Przedwczesnem jest atoli mniemanie, że rząd powróci do systemu p. Belcrediego, rozwiąże obecną radę państwa, zawiesi znów konstytucję i zwoła nadzwyczajną radę państwa dla ułożenia nowej w duchu federalnym.

Kiedy *N. Fr. Presse* i *Indép. bel.* dowodzą, że mieszkańcy Bułgarii zadowolnieni są z panowania tureckiego, *Agramer Z.* i *Fremdenblatt* podają korespondencje z Bułgarii i Serbji, donoszące, że powstanie w Bułgarii wzmagą się, że lada chwila spodziewać się należy wybuchu w Bosnii i Hercegowinie, a komitet kierujący temi powstańcami, znajdujący się w Belgradzie ma wszelkie potrzebne środki wojenne. Na poparcie ich doniesień przytaczają tę okoliczność, że Sułtan w ostatniej prawie chwili zmienił swą marszrutę, gdyż przejazd przez Bułgarię nie okazywał się zbyt bezpiecznym. Nie wróżą też rychłego wprowadzenia w Turcji zapowiadanych reform, gdyż naczelnik stronnictwa młodej Turcji, Mustafa-Fasyl-pasza, który jak się teraz okazuje, odprowadził sułtana tylko do granicy Turcji i obecnie bawi w Baden-Baden, oznajmia, iż niedługo uda się do Konstantynopola, lecz nie wejdzie w żadne stosunki z obecnym gabinetem. Tymczasem powstanie na w. Kandji ciągle jest w jednej sile, a Porta pomimo swych przechwałek nie jest w stanie go pokonać.

Jednak powstanie w Kandji nie jest nie do zniesienia, a mocarstwa europejskie posławszy bez wyjątku prawie, swe statki do przewożenia zamtąd nieszczęśliwych rodzin do Grecji, powtórnie domagały się od Ali-paszy, podczas nieobecności sułtana w Konstantynopolu, wyprowadzenia śledztwa na w. Kandji. Ali-pasza odroczył tę sprawę do powrotu sułtana.

Angielska izba gmin odrzuciła jedną poprawkę izby lordów do bilu reformy, dotyczącą głosowania na piśmie, a zgodziła się na drugą, pozwalającą w miastach, które wysyłają trzech deputowanych, jednemu wyborcy oddać wszystkie swe trzy głosy na rzecz jednego kandydata. Choć i na meetingach w Manchester i w Londynie pod prezydencją lorda-majora, oświadczone się przeciwko obu tym poprawkom, bil reformy wyborczej wejdzie w wykonanie, jeżeli izba lordów cofnie swą poprawkę, dotyczącą głosowania na piśmie.

W Stanach Zjednoczonych zaszły nieporozumienia pomiędzy prezydentem Johnsonem, a ministrem wojny Stantonem.

Telegramy

DIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 11 sierpnia. *Monitor* donosi, że p. Dano z Meksyku zawiadamia pod 20-ym lipca, iż wkrótce będzie mógł wyruszyć w drogę, jeżeli nie zajdzie jaki nieprzewidziany wypadek. — *Etendard* zapewnia, że *Monitor* z 15-go b. m. będzie zawierał ważne decyzje, mogące zjednać sobie przychylne przyjęcie ze strony opinii narodowej.

(Correspondens Bureau.)

Wiadomości telegraficzne.

* **Paryż, 8 sierpnia.** *Monitor* wieczorny donosi, że cesarz dziś w południe, o 40 minut na pierwszą, wyjechał do Chalons. — *Patrie* zawiadamia, że cesarzowa, cesarzewicz, królowie szwedzki i portugalski, księżęta Karol i Albrecht pruscy, oraz księżę Hehenzollern, przeprowadzali cesarza aż do dworca kolei. — Do *Epoque* piszą z Rzymu, iż tam miały miejsce liczne aresztowania. (*Wolff's T. B.*)

* **Paryż, 9 sierpnia.** *Monitor* donosi, że cesarz wczoraj, o godzinie 5-iej po południu, przybył do Chalons. — Urzędowy organ potwierdza wiadomość, że Francja objęła w posiadanie całą dolną Kocinchinę. (*Tamże.*)

* **Londyn, 9 sierpnia.** Z Nowego Jorku donoszą przez telegraf transatlantyczny, pod datą 8 go b. m., że pomiędzy prezydentem i ministrem wojny Stantonem zaszły nieporozumienia, których następstwem będzie może usunięcie się ostatniego. (*Tamże.*)

* **Kopenhaga, 8 sierpnia.** Z wiarogodnych źródeł zapewniają, iż wiadomość, jakoby senator Doolittle układał się imieniem Stanów Zjednoczonych z rządem tutejszym o kupno wyspy św. Tomasza, jest bezzasadna. Doolittle, który w przejeździe do Petersburga przed dwoma miesiącami był tu obecnym, nie prowadził żadnych układów z rządem. Również i z prezesem rady hrabią Frijs, p. Doolittle nie miał żadnej styczności. (*Tamże.*)

* **Bruksela, 9 sierpnia.** *Monitor* belgijski ogłasza dekret, zwołujący izby na posiedzenie nadzwyczajne w d. 19-m sierpnia. (*Tamże.*)

* **Wiedeń, 9 sierpnia.** *Abendpost* podaje telegram poselstwa cesarskiego z Rzymu, donoszący, że królowa Marja Teresa, wdowa po królu Ferdynandzie II neapolitańskim, zmarła wczoraj wieczór na cholerę w Albano. Księżniczka Pia, oraz hrabia Caltagirone zostali także dotknięci epidemią. Hrabia ma się już nieco lepiej. — *Wiener Corresp.* pisze: Ambasadorka cesarska baron Hübner, przybył na wezwanie wprost z Rzymu do Wiednia. Słychać, iż poślowie cesarscy w Brukseli i Szwajcarii, baron Hügel i baron Mensbongen, otrzymają uwolnienie. Dotychczasowy poseł cesarski w Madrycie, hrabia Crivelli, prawdopodobnie zostanie przeznaczony do Brukseli. — Poselstwem w Szwajcarii będzie tymczasowo zarządzał sprawujący interes. (*Tamże.*)

* **Nowy Jork, 9 sierpnia.** Johnson prosił Stanton o usunięcie się z urzędu, lecz ten ostatni odmówił. (*Tamże.*)

* **Londyn, 8 sierpnia.** Dziś w izbie niższej stało na porządku dziennym roztrząsanie bilu reformy, poprawionego przez izbę wyższą. Disraeli przemawia za przyjęciem tych poprawek. Poprawka uchwalona przez izbę lordów, a dotycząca prawa wyborczego opartego na *copyhold* (prawie dzierżawców senjoralnych), została odrzuconą 235 głosami przeciw 188. (*La Fr.*)

* **Londyn, 9 sierpnia.** Godzina 2 rano. Izba niższa odrzuciła, 258 głosami przeciw 206, poprawkę izby lordów, upoważniającą wyborców do posługiwania się buletynami wyborczymi, bez osobistego uczestniczenia w wyborach. (*Tamże.*)

* **Londyn, 9 sierpnia rano.** Izba niższa. P. Bright proponuje odrzucenie poprawki izby lordów, zmierzającej do nadania reprezentacji mniejszości. W mowie swej opiera on energicznie reprezentację mniejszości, jako fakt bezprzykładny i niekonstytucyjny. P. Gladstone również zbija ideę reprezentacji mniejszości. Mimo to, poprawka izby lordów zostaje przyjętą 273 głosami przeciw 204. — Lord Stanley oznajmia, iż rząd otrzymał z Abisynji wiadomości, potwierdzające pogłoskę, iż przeciętą została komunikacja pomiędzy cesarzem Teodorem a miejscowością w której więźniowie angielscy są trzymani. Dodał wszakże, iż może przedwcześnie jest poczytywać ich za już swobodnych. (*Tamże.*)

* **Brownsville, 20 lipca.** Wszyscy prefekci cesarscy w Meksyku, zostali wygnani na lat sześć. Biskup Jalapy został aresztowany, jako obwiniony o popieranie rządu cesarskiego. Konfiskata powszechna własności imperjalistów, rozpoczęła się. Zapewniają, iż jeńcy cudzoziemscy byli oprowadzani nago po ulicach Queretaro. Lopez, zdrajca, został aresztowany w Oajaca przez gubernatora i stawiony przed sąd wojenny, jako winny nadużyć podczas kiedy był oficerem cesarskim. Escobedo oznajmił o swej kandydaturze do prezydentury rzeczypospolitej meksykańskiej. Oświadcza on, iż celem jego polityki jest wytepienie lub wydalenie cudzoziemców z Meksyku. (*Tamże.*)

* **Berlin, 9 sierpnia.** *Spencersche Z.* donosi że cesarz Franciszek-Józef i rodzina cesarska, polecili za pośrednictwem ministra spraw zagranicznych Austrii wynurzyć rządowi pruskiemu podziękowanie i wdzięczność za poświęcenie. jakiego dowody dał poseł pru-

ski Magnus w przedmiocie osoby cesarza Maksymiljana. (*Tamże.*)

* **Paryż, 9 sierpnia.** *Mémorial diplomatique* poczytuje za prawdopodobne, iż para cesarsko-austriacka przybędzie do Paryża zaraz po uroczystościach w Lille. (*Nordd. A. Z.*)

* **Londyn, 10 sierpnia.** Demokraci odnieśli zwycięstwo przy wyborach w Kentucky, w Stanach Zjednoczonych. (*Tamże.*)

* **Florencja, 9 sierpnia.** P. Malaret wyjechał dziś rano. Nigra udaje się jutro do Wenecji, ale wraca tu znowu, aby przed swym wyjazdem do Paryża zasięgnąć instrukcji. (*Tamże.*)

* **Berlin, 10 sierpnia.** Hr. Bismarck przybył tu dziś rano. — *Staats Anzeiger* ogłasza postanowienie królewskie, zwołujące na zasadzie artykułu 12-go ustawy związkowej, w imieniu Związku, radę związkową na d. 15-y sierpnia. (*Wolff's T. B.*)

* **Monachjum, 10 sierpnia.** *Autographirta Coresp.* donosi, że hrabia Hegenberg nie przyjął posady pólsekiej w Berlinie; ponieważ zaś odmowa jego nie wypływała z zasad, przeto prowadzono z nim dalsze układy. (*Tamże.*)

* **Ateń, 7 sierpnia.** Wiadomości z Aten z d. 1-go sierpnia donoszą ze źródła greckiego, że dowódcy kandjotów Zimbrakaki i Coratia napadają na Turków zamkniętych w twierdzy Heraclion; że Omer-pasza nie odnoszły żadnego zwycięstwa, postanowił opuścić okręg sfakijski i skierować się ku Selino; że wreszcie Mehemed-pasza i Reszyd-pasza cofnęli się, nie mogąc zdobyć Sfakji. Statki wojenne francuskie, ruskie i włoskie przewożą ciągle kobiety i dzieci kandjotów. (*Cor. Hav. Bul.*)

* **Berlin, 8 sierpnia.** W Ems odbywają się ciągle konferencje pomiędzy królem a p. Bismarckiem. Minister spraw wewnętrznych zwołał mężów zaufania z Kasselu, Wiesbadenu i Szlezwigu i obradować będzie z nimi nad różnemi kwestjami. P. Zastrow przybył już z Szlezwigu. (*Tamże.*)

* **Londyn, 8 sierpnia.** Na bankiecie wydanym wczoraj przez lorda-mayora, lord Derby wypowiedział mowę, w której oznajmił, że Anglja życzy sobie naderwściełoko pokoju. P. Disraeli mówił o skutkach reformy parlamentarnej. — Pod prezydencją lorda-mayora odbył się wielki meeting dla zaprotestowania przeciwko poprawkom wprowadzonym przez izbę panów do bilu reformy. (*Tamże.*)

* **Wiedeń, 9 sierpnia.** Telegram z Karlsbadu donosi, że tam przybył p. Rouher. Uda się on do Salzburga w czasie wizyty cesarza francuzów w tem mieście. (*Tamże.*)

* **Paryż, 9 sierpnia.** *Monitor* ogłosił depesze admirała Grandière, donoszące o zajęciu w posiadanie prowincji zachodnich w niższej Kocinchinie. Wojska francuskie zajęły bez wystrzału miasta Vinlong, Sader, Chandoc i Italien, od których sami mandaryni, za jednozgodnem zezwoleniem mieszkańców, otworzyli bramy. Terytorja te przyłączono z tego powodu, że służyły one za miejsce schronienia dla rozbójników morskich i agitatorów. Proklamacja admirała Grandière z d. 20-go czerwca powiada, że sześć prowincji niższej Kocinchiny należą i należeć będą w przyszłości do Francji. (*Tamże.*)

* **Berlin, 9 sierpnia.** *Nordd. A. Z.* zaprzecza wiadomości podanej przez *La Presse* paryżską, jakoby Prusy miały zawrzeć z Niderlandami traktat tajny, w którym Holandia obowiązuje się przestrzegać na wszelki wypadek neutralność, i jakoby Prusy pod tym tylko warunkiem przystać miały na przystąpienie do protokołów konferencji londyńskiej. (*Tamże.*)

* **Triest, 8 sierpnia.** Wiadomości z Kandji z dnia 29-go lipca donoszą, że wojska tureckie zajęły cały okrąg sfakijski i połączyły się z sobą trzy korpusy armji operacyjnej. Powstańcy, którzy schronili się do grot, poddali się; reszta oszańcowała się w Omalos i Aya-Rumelia. (*Cor. Bür.*)

* **Ateń, 8 sierpnia.** Zwołane rezerwy podzielone zostały na trzy obozy. Flotylla eskadry morza śródziemnego otrzymała rozkaz odpłynięcia do Kandji i zabrania na swój pokład zbiegłych rodzin kandjotkich. (*Tamże.*)

* **Konstantynopol, 9 sierpnia.** Sułtan zwiędzi dziś wieczorem konno przedmieście Pera. Wielki wezyr wydał nad Bosforem wielki bal na cześć przyjazdu sułtana. (*Tamże.*)

* **Bukareszt, 10 sierpnia.** Gazeta urzędowa zamieszcza telegram z Roman, podpisany przez Hormuzakię, a donoszący, iż celem zamierzonego tam zgromadzenia jest, deputowanych i senatorów Mołdawji zobowiązać przez podpisanie deklaracji, iżby się nie udawali na otwarcie izb do Bukaresztu, dopóki życzenia Mołdawji spełnione nie będą. — *Dzienniki Nation i Trompetha Carpatilor* ogłaszają oświadczenie pułkownika Jerzego Sturdy, w którym protestuje przeciw podejrzeniom względem zgromadzenia

Romańskiego i oznajmia, iż zgromadzenie to mimo przeszkód odbędzie się, ale że zostało odrzucone na dzień 6-ty września. (*Tamże*).

* *Konstantynopol, 6 sierpnia. (Przez Odesę).* Stan rzeczy w Bułgarii niepokoi rząd turecki, który mimo to nie decyduje się wysłać komisji śledczej ani na wyspę Kandję, ani do innych prowincji. — Kanonierka pruska dziś odpływa z Konstantynopola na wyspę Kandję. — Poseł amerykański domaga się nieustannie od Porty, aby mu dano zadośćuczynienie i aby wytoczono śledztwo przeciw admirałowi Issewer, za zabranie listu posłanego do konsula amerykańskiego przez konsula ruskiego. — Sułtan jutro wraca do Konstantynopola. (*Jour. de St. Pet.*)

* Jego Wysokość Książę Michał Oldenburgski, wraz z Małżonką, raczył przybyć z zagranicy.

* (Pobyt Najjaśniejszej Pani w Krymie.) Korespondent *Nikol. Wiest.* pisze z Jalty pod 3 lipca: „Od czasu jak Najjaśniejsza Pani gości na południowym brzegu, Jalta ma jakąś świąteczną fizjonomję. Na zadowolenie wszystkich i pogoda jest przesłonna, szczególnie dla kąpiących się w morzu i pijących kumys. W roku bieżącym jest tu szczególnie wiele tych ostatnich, w skutku zamknięcia w Sewastopolu zakładu wyrabianego kumys. Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżniczka Marja Aleksandrowna z Najdostojniejszym bratem Sergiuszem Aleksandrowiczem, od przedostatniego czerwca jest na przejeździe po morzu Czarnem. Powrót Ich Cesarskich Wysokości nastąpi nie wcześniej 6 lipca. (Wiadomo, że Ich Cesarskie Wysokości już powróciły do Krymu). Jej Cesarska Mość już po dwakroć zaszczyliła naszą Jaltę swymi odwiedzinami: ostatni raz odprowadzając Najdostojniejszego Swe dzieci do parostatku. W dniu 29 czerwca, jako w dniu imienin Wielkiego Księcia Pawła Aleksandrowicza, stojące w naszej przystani parostatki *Tigr* i *Kuzbek*, okryły się flagami, a wieczorem tegoż dnia Jalta jaśniała iluminacją. Muzyka naszego klubu grała do północy. Dnia 2 lipca główny nacelnik kraju, P. E. Kotzebue, przedstawił Najjaśniejszej Pani deputację od murz, duchowieństwa i włościan wyznania mahometańskiego z naszego powiatu. Od pierwszych stawili się szanowny i przez wszystkich poważany właściciel doliny Kokkowskiej, książę Alibej Bułhakow, ostatni przedstawiciel niegdyś najpotężniejszych i najbogatszych bejów w krymskim chaństwie. Bułhakow, w swym narodowym stroju z ruskimi orderami, w obecności licznej świty, w krótkich lecz z uczuciem wypowiedzianych słowach, wyraził Jej Cesarzkiej Mości powinszowanie z powodu szczęśliwego przybycia do przesłanniczej Liwadji: następnie szanowny murza zwrócił się do smętnego wypadku w Paryżu 25 maja. Powiedział on, że zuchwałstwo przestępcy, jest targnięciem się w celu zniweczenia szczęścia i pomyślności całego narodu; że Pan Bóg nie tylko zwrócił, lecz nawet oderwał rękę złoźcy; że Wszechmocny, długo dla szczęścia świata całego, zachowa sławnego swego pomazańca, za którego szczerą miłością zawsze modła się krymscy muzulmanie. Mowa ta była powiedziana w języku ruskim, bez przygotowania i przez swą świeżość sprawiła miłe wrażenie. Widocznem było, że Najjaśniejsza Pani przyjęła ją z uczuciem dla tego, że Jej Cesarska Mość wyraziła życzenie, aby członkowie tej deputacji przedstawili się i Najjaśniejszemu Panu, którego przybycie do Liwadji nastąpi w końcu bieżącego miesiąca (Najjaśniejszy Pan, jak wiadomo naszym czytelnikom, stanął w Liwadji 26 lipca.) Powiadają, że Najdostojniejsze dzieci, po powrocie z przejażdżki na morzu Czarnem, w skutku zaproszenia Alibeja, odwiedzą jego Kokkowską dolinę.”

* (Powinszowanie złożone N. Pani.) *Mosk. Wied.* piszą: „W dniu 22 lipca, moskiewski generał-gubernator przesłał do Jej Cesarzkiej Mości do Liwadji następujący telegram: „Składając do poświęconych stóp Waszej Cesarzkiej Mości najpoddanniejsze powinszowanie z powodu uroczystego dnia imienin, uważam za obowiązek zaświadczyć o szczerem życzeniu mieszkańców Moskwy, szczęśliwego długiego życia Waszej Cesarzkiej Mości i całemu Najjaśniejszemu Domowi.” Tegoż dnia do generał-adjutanta księcia Dołgorukowa wyprawiona została odpowiedź Jej Cesarzkiej Mości, za pośrednictwem następującego telegramu: „Szczerze dziękuję wam i mieszkańcom Moskwy za powinszowania.”

* (Uroczystość w Suchum-Kale z powodu wypadku 25 maja.) Do *Odes Wiest.* donoszą z Suchum Kale, że 6 czerwca, w maleńkiej wsi na wy-

brzeżu abchazkie, Sank-su, mieszkańcy obchodzili uroczystości, szczęśliwe ocalenie Najjaśniejszego Pana od zamachu mordercy. Uroczystość ta godna jest uwagi z powodu tego, że gorący udział przyjmowali w niej abchazi, plemię jeszcze niedawno podniecane przez jakieś ciemne intrygi do znanych rozruchów.”

* (Kronika kościelna.) Wczoraj, jako w pierwszą niedzielę po uroczystej pamiętce Przemienienia Pańskiego, w kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana, podobnie jak w sam dzień Przemienienia, nabożeństwo odprawiane było z ceremoniami odpustowymi; sumę celebrował ks. kanonik Dziażkowski, kazanie miał ks. Habielski; artyści i chóry instytutu muzycznego pod kierunkiem dyrektora Apolinarego Kątskiego, wykonali mszę Rincka, na graduale chorał Mendelszona, na ofertorium „Jesus de Nasaret” Gounoda. — Takież nabożeństwo z wystawieniem i procesjami obchodzone było w kościele Panny Marji na Nowem-Mieście, gdzie przez członków orkiestry i opery wielkiego teatru wykonaną została podczas wotywy msza Schidermejera, zaś podczas sumy msza Humla; ofertorium Bażanki odśpiewała solo sopran panna Stankiewicz. — W kościele św. Karola Boromeusza na Powązkach, obchodzony był odpust na cześć św. Wawrzyńca.

* (Tydzień handlowy.) D. 29 lipca (10 sierpnia). Zboże. Dowozy pszenicy w ubiegłym tygodniu bardzo były małe, skutkiem czego ceny pomimo widoków bogatych zbiorów pozostały niezmiennione, a nawet towar przedni wyżej był ceniony; płacono do rs. 9 k. 60 za korzec, za gatunki ostatnie osiągnięto rs. 8 k. 25 — rs. 8 k. 70; znaczniejsza zaś partja 700 korey nie znalazła tu nabywcy i wysłana została za granicę. Żyto; zwiezione ziarno z nowego zbioru pod względem gatunku było rozmaite, a po większej części mokre, ceny też za nie płacone różniły się o 90 — 120 kop. na korcu; za towar mniej więcej suchy płacono rs. 6 k. 60 — rs. 6 k. 80; bardzo wilgotny trudny miał odbyć, będąc tylko na paszę dla koni przydatny, do którego to użytku płacono po rs. 5 k. 40 — rs. 6 za korzec. Ziarno zeszłoroczne prawie wyczerpane i do przymieszki poszukiwane, nawet po stosunkowo wyższych cenach. Pszenica jak żyto kupowane była tylko na potrzebę miejscową. Jęczmień zapasy bardzo są zredukowane, chęć kupna dość dobra; płacono rs. 3 k. 90 — rs. 4 k. 50. Owsa ceny podniosły się w ubiegłym tygodniu; płacono w składach rs. 1 za pud (rs. 3 k. 50 za korzec); w piątek dowozy na targ były znaczne; płacono rs. 3 k. 30 — rs. 3 k. 37 1/2 za korzec. Grochu ceny przy znacznych zapasach obniżyły się o 60 kop.; płacono za piękny polny rs. 6 k. 75 — rs. 7, za cukrowy rs. 7 1/2 — 8. Rzepaku sprzedano partję wilgotnej, pleśnieć zaczynającej po rs. 6 za lepsze partję płacono do rs. 6 k. 30 za korzec; za towar wywozowy suchy żądają rs. 7 1/2, ofiarują rs. 7. Siano podniosło się w ubiegłym tygodniu o 30 kop. na cet.; płacono do rs. 1 k. 50 za cet.; w piątek przy znacznych dowozach ceny napowrót o 15 k. się obniżyły. Okowity dowozy w tygodniu ubiegłym były prawie żadne, lecz w równej mierze było żądających: ceny przeto pozostały nominalne rs. 1 k. 30 za garniec. (Cukier). Ruch w tym produkcie w ubiegłym tygodniu był średni, ceny nie uległy zmianie. Zapasy zmniejszyły się jednak przez odbieranie dawniej zakontraktowanych partji do cesarstwa, przy czem i nowe zamówienia miały miejsce. Na miejscową konsumcję ceny poszły w górę o 5 — 7 1/2 kop. na kamieniu 24 funt. W interesie produktowanym mamy nic do naznaczenia; ceny wszystkich artykułów są nominalne: obroty w loju i wełnie żadne. (*Gaz. Han.*)

* († Śmierć Aldridge). Z Łodzi. W miejscowej gazecie donoszą o śmierci p. J. Aldridge, jednego z najslawniejszych tragiców. Zaproszony on był tam przez p. A. Hentszel, dyrektora miejscowego teatru na kilka gościnnych przedstawień. Jakkolwiek czuł się może słabym przy swym przybyciu, spodziewał się wszakże, że będzie w stanie przedstawić „Othellę.” Dwukrotnie zamówione jego wystąpienie, musiało być odkładane z powodu coraz większego pogorszenia się zdrowia jego. Mimo wszelkiego usiłowania zdolnych lekarzy, nie zdołano uratować jego życia. Zmarł w dniu 26 lipca (7 sierpnia) o godzinie 5-ej po południu. Powodem nagłej jego śmierci był wrzód na lewej piersi, który w ciągu dwóch dni tak szybko się rozwinął, iż wszelką udzieloną mu pomoc była bezskuteczna. Sławny ten tragick urodził się w 1808 roku i zmarł w 59 roku życia swego, pozostawiając wdowę, wraz z czworgiem dzieci.

* (Koncert w Łodzi). W miejscowej gazecie m. Łodzi pod dniem 7-m sierpnia, donoszą o przybyciu tam p. Kohser wraz z swym towarzystwem. Mieszkańcy m. Łodzi już dawniej mieli sposobność ocenienia talentu p. Kohsera, który zamierza dać dwa koncerty na waltorni w hotelu Paradyż, w dniu 10 i 12 b. m. i dla tego spodziewają się wielkiej przyjemności.

* (Cholera) Według wiadomości od warszawskiego cholerycznego komitetu, w piątek 28 lipca (9 sierpnia) pozostawało chorych 1428, w ciągu soboty i niedzieli 29 i 30 lipca (10 i 11 sierpnia) zachorowało 152, wyzdrowiało 285, umarło 48, pozostaje 1247; od d. 21 maja (2 czerwca) do dnia dzisiejszego zachorowało 4782, wyzdrowiało 2048, umarło 1487; w szpitalu ujazdowskim i wojskach pozostawało 35, zachorowało —, wyzdrowiało 4, umarło —, pozostaje 31; od d. 21 maja (2 czerwca) do dnia dzisiejszego zachorowało 221, wyzdrowiało 99, umarło 91.

* (Wypadek). W dniu onegdajszym, Marjanna Bogusz, żona stróża domu Nr. 741, w kłótni raniła tegoż nożem kuchennym w rękę, dosyć niebezpiecznie, po opatrzeniu rany na miejscu, odesłano Bogusza do szpitala św. Ducha na kurację, żonę zaś jego do aresztu policyjnego.

* (Eskadra szwedzka). Podług doniesienia *Birz. Wied.* odpłynęła z Helsingforsu 20 lipca o godzinie 6 z rana, udając się do Kronsztadu. Wydawana w Göttingu, w Szwecji, *Gazeta Handlowa*, rozbiegając doniosłość zwiedzenia Kronsztadu przez eskadrę szwedzką, wyraża się, że zwiedzenie to zupełnie obala nieprzyjazne dla Rosji i Prus dążności, przypisywane opinii publicznej w Szwecji; powołuje się ona na czysto obronny charakter wojskowego i moralnego rozwoju Szwecji, i spodziewa się, że oficerowie szwedcy, w stosunkach z ruskimi oficerami potrafią wykazać różnicę, zachodzącą pomiędzy istotnymi zamiarami świata urzędowego w królestwie a podżeganiami niektórych niepostępowych organów prasy, w ich teorii skandynawskiego antagonizmu. Takie myśli, wyrażone w gazecie reprezentującej interesa największego miasta nadmorskiego w Szwecji, są bardzo znaczące, i pozbawiają jednego z argumentów tych ludzi, którzy przepowiadali wojnę powszechną w krótkim czasie.

* (Straż nocna). *Głos* podaje wiadomość, że złożony został na najwyższe zatwierdzenie projekt urzędnika w Petersburgu cechu czyli korporacji miejskiej stróży nocnych (na wzór *Nachtwächter* w Niemczech), mających zastąpić po części odźwiernych. Straże te będą umundurowane i uzbrojone grubymi kijami z metalowymi skówkami.

* (Spektakle amatorskie). Z obwodu zabajkalskiego miejscowa gazeta donosi, że od 20 kwietnia do 25-go maja dane były sześć spektakli amatorskich na cel dobroczynny.

* (Gazeta gubernjalna jarosławska) donosi, że ma 1394 prenumeratorów, w tej liczbie 984 obowiązkowych, a 410 nie obowiązkowych.

* (Gradobicie). Dnia 7-go lipca, o godzinie 11-ej wieczór, w m. Grodzie i okolicach spadł grad wielkości jaja gołębiego, który zniszczył jarzyny w ogrodach i zboża na polach, a w kilku domach w Grodzie wybił mnóstwo szyb w oknach. (*Wil. Wiest.*)

* (Cholera). *Wil. Wiest.* podaje następne wiadomości o cholerycznej w gubernjalnem mieście Mińsku: do 17-go lipca w szpitalach miejskich znajdowało się 97 chorych, przybyło 35, wyzdrowiało 17, umarło 17, pozostało 98. W szpitalu wojskowym było 37 chorych, przybyło 8, umarło 2, pozostało 43. W domach prywatnych chorowało 112 osób, przybyło 62, wyzdrowiało 27, umarło 19; pozostało 128.

* (Jeszcze o pani Aleksandrowej). W Nrze 123-m dziennika *Narodne Listy* z 4-go sierpnia piszą: „Pani Aleksandrowa wczoraj nakoniec wystąpiła w operze „Żyły za Caria”. Policja prazka na ten raz jeszcze nie zadowolniła gazety *Tagesboten*, która onegdaj bez żartów żądała żeby opera ta była zabroniona. Wszyscy z niecierpliwością czekali wyjaśnienia, w jakim języku ruska gościzna u nas artystka będzie śpiewała partję Antonidy? I otoż p. Aleksandrowa ukazała się na scenie w malowniczym ruskim kostiumie: publiczność przyjęła ją grzmiotem oklasków i hucznem „hura!” Wianki i bukiety gradem posypały się do jej stóp: przeszło parę chwil, i pani Aleksandrowa zaśpiewała — po czesku. Spodziewamy się, że tym sposobem spór nasz z gazetą urzędową jest załatwiony. Na tearze czeskim nie pozwolono śpiewać po rusku.”

* (Południowo-słowiańska akademja). Z powodu świeżego otwarcia w Zagrzebiu południowo-słowiańskiej akademji nauk i sztuk, ze wszystkich ziem słowiańskich wysłane były do niej telegramy powitalne. Chorwacki dziennik *Pozor* pomiędzy innymi telegramami, zamieszcza także następujący z Karlsbadu z 31-go lipca: „Do południowo-słowiańskiej akademji. Zgromadzeni tu roslanie posyłają szczerze swe życzenia akademji i witają miejscową świątynię słowiańskiej oświaty.”

* (Zaproszenie.) Wiadomo że moskiewscy studenci otrzymali odezwę od towarzystwa literackiego „Zorza” założonego w Wiedniu przez młodzież serbską, za zezwoleniem księcia serbskiego Michała. Według *Mosk. Wied.* około 6 moskiewskich studentów, zamierza skorzystać z tego zaproszenia, i gotuje się w tych dniach wyjechać do Belgradu, gdzie znajdą oni niezawodnie serdeczne przyjęcie od A. Towiańskiego, sekretarza ruskiego generalnego konsulatu (konsul generalny N. Szyzikin znajduje się na urlopie w Rosji), i gdzie młodzież serbska przysposabia dla nich lokal i utrzymanie bezpłatne. Uroczystość *omladina*, będzie się składała z odczytów literackich, ćwiczeń muzycznych i gimnastycznych.

* (Ruski język.) Wychodzący w Trjeście dziennik słowiański *Primorec*, pisze: „Wszyscy słowianie gorliwie biorą się do nauki pierwszego słowiańskiego języka to jest ruskiego, posiadającego piękną i bogatą literaturę. W Trjeście i okolicach mieszkańcy miasta i wieśniacy uczą się po rusku; słyszeliśmy że już drukuje się słownico-ruska gramatyka.

* (Zdanie zagranicznych słowian o Rosji.) Wychodzący w Zadrze (włoskiem *Zara*) dziennik *Narodni List*, rzucając ogólny pogląd na świat słowiański i wykazując nieszcześliwe jego położenie w Austrii i Turcji, powiada: „Pomiedzy wszystkimi odnogami wielkiego słowiańskiego szczepu, naród ruski nie zależący od obcej władzy, posuwa się naprzód, rozwija swe siły pod względem materialnym i duchowym. Prowadzą się koleje żelazne, rozszerza się handel, budują się statki, wyswabada się stan wiejski, urządzają się sądy przysięgłych, zakładają się szkoły wszelkiego rodzaju. Czy mogą inni słowianie liczyć na pomoc z ostatnich postępów narodu ruskiego? Mogą, ponieważ jesteśmy przekonani że wielka Rosja jest jedyną pociechą całej słowiańszczyzny. Wcale nie myślimy, aby Rosja miała napisać na inne państwa i siłą zacząć oswobadzać słowian od obcej władzy; ale pewne są dwa względy: naprzód, jeżeli inni słowianie spojrzą na Rosję, to serce ich rozraduje się, że i u nich w podobny sposób jak u ich braci na północy może rozwinąć się siła słowiańska; powtóre, inne narody zawsze znajdą pomiędzy rosjanami swych obrońców, którzy w razie potrzeby przemówią za nimi słówko.”

* (Polski język.) *Czas* w kronice pod 9 sierpnia pisze: „W akademii tereziańskiej w Wiedniu znajduje się obecnie 19 polaków na funduszu stypendjalnym. W tych dniach większa część ich przybyła do Krakowa dla zwiedzenia kraju rodzinnego, z którym nie łączą ich nie prócz nazwisk polskich i mniej więcej związków rodzinnych, albowiem najciszej się węzeł rodzinny, jaki ludzi łączy z krajem, to jest język ojczysty, potargany u nich został. Z większą bowiem częścią tych, którzy zajęli do dworca kolei żelaznej w Krakowie, nie można się było nawet rozmówić po polsku. Czy cudzoziemcy ci z nazwiskami polskimi wróciwszy do kraju, przyniosą mu jakiś owoc swoich nauk? Wydział krajowy, który się zajmuje pomieszczeniem stypendystów w Theresianum, powinien w to wejrzeć, aby polacy w tej szkole umieszczeni, pobierali naukę języka polskiego, jak zawsze dawniej bywało, a czego teraz nie ma, aby przeto zakład ten nie był dłużej szkołą wynarodowienia polaków”.

* (Kolej lwowsko-brodzka). Ze Lwowa piszą pod 6 sierpnia: „Książę Adam Sapieha przybył wczoraj do Lwowa, budowa więc kolei lwowsko-brodzkiej, którą ks. Adam wziął na siebie, rozpocznie się już wkrótce. Dworzec tej kolei stanie w mieście pod Wysokim zamkiem, cesarz bowiem uwzględnił prośbę miasta i w koncesji, udzielonej towarzystwu kolei Karola Ludwika, zastrzegł wyraźnie w paragrafie trzecim, że dworzec kolei brodzkiej musi stanąć na terytorjum miejskiem”.

* (Powszechna wystawa paryzka). Dziennik *Moskwa* w artykule pod tym tytułem pisze pomiędzy innemi: „Uznając jak ciekawem a nawet ważnem dla przemysłowców jest przysądzanie nagród czyli premjów na wystawach, przedewszystkiem podaje szczegółowy ich opis, skorzystawszy do tego z ogłoszeń wydanych. W nich można znaleźć wszystkie nagrody w większej części grup, z wyjątkiem grup VIII i IX z klasami 74—88, zawierających w sobie żywe zwierzęta z wiejskimi dla nich budowlami i żywe rośliny z modelami zakładów orogrodniczych i z wyjątkiem klasy 95 grupy X, z wzorami różnych robót ręcznych: obiecują ogłosić je w końcu wystawy. Jednakże zrobiono z tego tylko jeden wyjątek i naprzód ogłoszone przysądzenie wielkiej nagrody Najjaśniejszemu Cesarzowi Wszech Rosji, — za ulepszenie rasy koni. W reszcie grup nagrody dzielą się na dwa działy. W jednym, — w dziale sztuk,

przysądzono wielkie nagrody pieniężne i pierwsze, drugie i trzecie nagrody; w drugim, w dziale przemysłu, przedewszystkiem wymienione są także godne uwagi zakłady, fabryki i instytucje, które z powodu swego urządzenia nie mogą być stawiane na równi z zwykłymi przedmiotami, albo w skutku stanowczego braku w nich charakteru przemysłowego, albo z powodu jakich wyjątkowych warunków, albo na koniec dla tego, że właściciel ich znajdował się w liczbie przysądzających nagrody, kiedy tymczasem wystawione produkta zasługują na szczególną uwagę z powodu swej doskonałości. Ten oddział nazwany został „zewnątrz współubiegania się” (*hors concours*); po nim już idą wielkie nagrody (*grand prix*), złote, srebrne i brązowe medale i na koniec zaszczytne wzmianki. Lecz do tej listy koniecznie należy dodać, że wielu wystawców nie jest zadowolnionych z takiego przysądzenia nagród, a nawet wystawili na swych okazach że zrzekają się przysądzonych im nagród ponieważ nie uznają biegłych za dostatecznie kompetentnych sędziów w obcej im sprawie, ponieważ biegli są wyznaczeni, a nie wybrani. Mówiono nawet że sami wystawcy tworzą nową komisję biegłych według wyboru samych przemysłowców; lecz dalej nic pewnego nie słychać. W istocie pomimo że paryzkie gazety dowodziły zasadniczości i powagi pracy biegłych, nie można nie dostrzedz w niej grubych omyłek, pozostawiając już na boku wszelką możliwą stronność; lecz jakże można od nich wymagać stanowczej zasadniczości, kiedy polecono im ukończyć oglądanie w ciągu dwóch pierwszych tygodni po otwarciu wystawy, kiedy większa połowa okazów była jeszcze zapakowana i pozostawała w skrzyniach. Przypuścimy że termin badania następnie przedłużył się sam przez się o jakie dwa tygodnie, niemniej biegli nie mieli fizycznej możliwości obejrzenia uważnie wszystkich towarów i produktów wszechstronnie. Przez ten pospiech objaśnia się i wielkie zawikłanie w nazwiskach wystawców i ich produktach (tak na przykład mówią o naszych serach, gdzie sef Wereszczegina poszedł pod imieniem wystawcy Denai) i zawikłanie pomiędzy klasami, tak że niektórzy wystawcy otrzymali po dwie, po trzy nagrody za jedno i to samo, a otrzymali różnych nagrody w różnych klasach za jedno i to samo, ponieważ w każdej klasie byli osobni biegli. Takie zawikłanie daje się spostrzegać i w naszym spisie. Oprócz tego brak zasadniczości w badaniu, skłania komisję do ukrywania przed publicznością protokołów swych posiedzeń, i tylko ustępując ogólnemu życzeniu przysposabiają się, lub przynajmniej obiecali ogłosić z czasem ogólne wywody z każdej klasy osobno, ale i tego nie przedkładać będzie można się doczekać.”

Z zamieszczonego w dzienniku *Moskwa* spisu nagród, przytaczamy poniżej dotyczące królestwa polskiego.

W oddziale przemysłu zewnątrz współubiegania się z powodu braku charakteru przemysłowego: wydział górnictwa przy komisji rządowej przychodów i skarbu królestwa polskiego z gubernji radomskiej — za minerały; wydział dóbr rządowych i lasów komisji rządowej przychodów i skarbu królestwa polskiego — za zbiory wzorów gatunków drzewnych. *Złote medale*: Klasa 43-a, Glinka Mikołaj z gubernji płockiej — za wełnę owiec saskiej rasy; Epstein Herman i sp. z gubernji warszawskiej — za cukier z buraków. *Srebrne medale*: klasa 9, Kloch Ferdynand i Dutkiewicz z Warszawy — za fotograficzne portrety i widoki; klasa 10, Małeckie Julian i Schröder Wiktor z Warszawy — za fortepjan; klasa 30, Nitsche Ferdynand (pod firmą Adolf Gotlieb Fiedler) w gubernji warszawskiej — za sukna; klasa 46, Temmler K i Szwede z Warszawy — za skóry; klasa 48, Lilpop i Rau z Warszawy — za siewnik i żniwiarkę; klasa 72, Natanson Jakób w gubernji warszawskiej — za cukier.

Austria.

* (Żałoba). *Wiedeń, 10 sierpnia.* Najwyższym rozkazem zarządzoną została od dnia dzisiejszego żałoba dworska po zmarłej Marji Teresie, królowej obojga Sycylii, arcykسیężniczce austriackiej. (*Wien. Abp.*)

* (Zjazd w Salzburgu). Zapewniają, że p. Beust i p. Rouher znajdować się będą w Salzburgu w czasie zjazdu cesarza Napoleona z cesarzem austriackim. Wiadomość ta zmusi zapewne dzienniki pół urzędowe paryzkie do nowego oświadczenia, że zjazd ten nie ma nic wspólnego z polityką. (*Nord.*)

* (Udzielenie opieki kandjotom). Rząd austriacki wydał dowódcom okrętów wojennych austriackich, stojących na wodach Kandy dla opieki podanych Austrii, polecenie, iżby wychodzcom kandjotkim i niewinnym ofiarom powstania, w razie ich prośby, udzielali przytułek i w potrzebie przewozili w bezpieczne miejsca. (*Die Presse.*)

* (Błędy Austrii). Dzienniki wiedeńskie poczęły od pewnego czasu zwać wciąż winę za kłopoty tamujące rozwój Austrii, na każdego, omijając popełnione przez sam rząd austriacki. Według nich Austria jest prawdziwym mrowiskiem agentów wszystkich mocarstw. Włochy podburzają prowincje południowe, Rosja, prowincje słowiańskie, Prusy agitują w Węgrzech, i gdyby choć czterech chińczyków zamieszkiwało w cesarstwie austriackim, cesarz chiński byłby z pewnością obwiniony o wysłanie do Austrii setek agentów tajnych, którzyby musieli czterech tych chińczyków podburzać do rokoszu. Od pewnego czasu manewra te prasy austriackiej odbywają się znowu z większą daleko usilnością, i nic dziwnego, że inne dzienniki bez względu na fałszywe wiadomości i fałszywe dokumenta, nadają im pozór prawdy. (*Nord.*)

* (Sprostowanie). *Wiedeń, 10 sierpnia. Wien. Abp.* pisze: *Debatte* we wczorajszym swoim numerze porannym w artykule pod tytułem: „Zadania deputacji państwowej,” postawiła zdanie, że najwłaściwszym i najlepszym byłoby, gdyby na Węgry przypadło 30% obowiązkowo wspólnych podatków. Jesteśmy upoważnieni do oświadczenia, że zdanie to jest osobistym zapatrywaniem się autora powyższego artykułu.

* (Pojednanie się z Czechami.) W sferach przychylnych słowianom krąży pogłoska, iż cesarz osobiście zalecał kanclerzowi państwa pojednanie się z Czechami, gdy tymczasem tutejsze niemiecko-liberalne dzienniki, a zniemi niekiedy i półrządowe zapewniają, iż rządowi nie chodzi tak bardzo o to porozumienie się. Wszakże w każdym razie coś się robi w tym kierunku, tylko nie związku jest tak tajemnie naciągnięta, iż zwykła publiczność nie dopatrzyć nie może. Wkrótce Czesi mają uzyskać także tę pociechę, iż insygnia koronne czeskie, które roku zeszłego przeniesiono do skarbcza wiedeńskiego, zostaną na powrót przewiezione do Pragi. Uroczyste przeniesienie takowych z dworca kolei Pragskiej do kościoła św. Wita nastąpi 20 go b. m., a sfery czeskie Pragi zamierzają wypadek ten obchodzić przez demonstracyjne uroczystości. (*Nordd. A. Z.*)

* (Połączenie administracji Kroacji i Węgier.) Rząd węgierski skierował teraz, jak się zdaje swe dążenia głównie do tego, iżby zlać o ile można najzupełniej, administrację kroacką z węgierską. W dniu 1 b. m. ogłoszono w Zagrzebiu iż amnestja ogłoszona z okoliczności koronacji dla Węgier ma także ważność i dla Kroacji, co tylko może mieć miejsce w skutku zasady sądowej wspólności obu królestw. Od 1-go września także, w węgierskim ministerstwie skarbu ma być zjednoczona najwyższa administracja finansowa dla Węgier i Kroacji, a zniesiony dotychczasowy samoistny wydział finansowy Kroacki, o zwołaniu jednak sejmiku Kroackiego i konstytucyjnym usankcjonowaniu tych wszystkich zmian administracyjnych nie ma jeszcze mowy. Stronnictwo unji nie zdaje się jeszcze czuć dość silnem, iżby liczyć śmiało na większość w reprezentacji. (*Nord A. Z.*)

* (Odmówienie sankcji uchwały sejmu galicyjskiego). Polacy doczekać się musieli nader niemiłego dla nich odczarowania. Dla wzmocnienia żywiołu polskiego w sejmie galicyjskim, większość tego ostatniego na niedawnych posiedzeniach postanowiła, iżby miasta, główna siedziba polonizmu, upoważnione zostały wysłać do sejmu 12 deputowanych więcej jak dotychczas. Rząd jednakże nie udzielił sankcji tej uchwale, pozornie jakoby dla błędu co do formalności, właściwie zaś z powodu, iż dostrzegł, że bezwarunkowe panowanie polaków w sejmie galicyjskim nie tylko konieczne popchnęły musiało rusinów do kroków ostatecznych, ale mogłoby się stać przy sposobności niemiłym i dla samego rządu. Wprawdzie polacy mieli dalsze swe spółdziałanie przy rewizji ustawy uczynić zawisłem od sankcji wyżej wymienionej uchwały, ale rząd zdaje się na to liczyć, iż polacy spostrzegą odosobnienie, w jakie popaśćby musieli przy ewentualnem oddzieleniu się rządu i w skutku tego spuszczać cośkolwiek z swych roszczeń. (*Nordd. A. Z.*)

* (Zniesienie sekwestru). *Köln. Z.* donosi w telegramie z Wiednia, że rząd austriacki wysłał do Florencji depezę, domagając się w niej bezzwłocznego wykonania artykułu traktatu pokojowego z 1866 r., który warował zniesienie sekwestru nałożonego w 1859 roku na posiadłości księcia Modeny. (*Nord.*)

Francja.

* (Zjazd w Salzburgu). *Paryż, 8 sierpnia. Mém. dipl.* zapewnia ciągle, że w czasie zjazdu cesarzów w Salzburgu znajdować się będą tam równocześnie pp. Moustier i Beust; ale widocznie dziennik p. Debrauz jest w błędzie; jego twierdzenia nie zgadza-

* (Anneksja). *Paryż, 9 sierpnia.* *Monitor* pisze: Depesze admirała Gêrandiêra donoszą o zajęciu prowincyj zachodnich w niższej Kochinchinie. Wojska francuzkie zajęły je bez żadnego oporu i za jednomyślnem zezwoleniem mieszkańców. Anneksji terytorjum tego dokonano z tego powodu, że służyło ono za miejsce schronienia dla rozbójników morskich i agitatorów. (*Cor. Bûr.*)

Prusy.
* (Rada związkowa). Rada związku północno-niemieckiego ma zebrać się wkrótce w Berlinie. Prusy reprezentowane będą na niej przez ośmiu członków. Oprócz p. Bismarcka zasiadać w niej mają także generałowie Podbielski, Riobeu i pp. Pommer-Esche i Philippsborn. Rząd saski wyszle do owej rady p. Frieren, ministra spraw zagranicznych, którego tymczasem zastępować będzie prezes rady, baron Falkenstein. (*La Fr.*)

* (Mężowie zaufania). Po spełnieniu misji przez mężów zaufania powołanych z Hanoweru, sądzą, że pruski minister spraw wewnętrznych powoła także wkrótce do Berlina mężów zaufania z Kasselu, Wiesbaden i księstw nadelbańskich. Wiadomość tę przywodzi *Spencersche Z.* dodając jednak, że zwołanie to nastąpi dopiero po nadadzeniu się wprzód z władzami tych prowincji. (*La Fr.*)

Turcja.

* (Reforma Mustafy Fazyła). Zdaje się, że Porta, wbrew przypisywanemu jej z rozmaitych stron zamiarowi, nie myśli spieszyć się z reformami w duchu stronnictwa młodej Turcji. Przynajmniej okazuje się mylną wiadomość, jakoby moralnemu przywódcy młodej Turcji, księciu egipskiemu Mustafie-Fazyłowi przeznaczoną być miała ważna rola w administracji tureckiej. Książę ten bawiący obecnie w Baden-Baden, ogłosił list do przyjaciół w Paryżu, w którym oświadcza, że wprawdzie po jakimś czasie pojedzie do Konstantynopola, ale nie wejdzie w stosunki z tamecznymi sferami urzędowymi. Podług dzienników wiedeńskich, książę Mustafa miał towarzyszyć sułtanowi w jego podróży Dunajem, ale przed samą granicą turecką przejęty został obawą, gdyż nie prosił nawet o posłuchanie pożegnalne, wysiadł na ląd w Basiasz i powrócił bezzwłocznie pociągiem nadzwyczajnym do Pesztu. (*Nordd. A. Z.*)

Włochy.

* (Kwestja rzymska i interwencja). W tym samym dniu, w którym dziennik *Italia* wystąpił z swem uspakajającym oświadczeniem w sprawie Dumonda, *Opinione* odezwała się następnie: „Porządek dzienny uchwalony w sprawie Dumonda przez parlament, niezbyt korzystnie jest sądzony przez prasę paryżką. Podług oświadczeń tej ostatniej zdaje się, jakoby konwencja zawarta między Francją i Włochami nie była zarówno obowiązująca dla obu mocarstw i jakoby Francja takową dowolnie tłumaczyć mogła. *France* nawet posuwa się do pogrozek, stawiając nam przed oczy widmo nowej interwencji. Nie bierzemy na serjo podobnych wybryków. Jesteśmy przekonani, że rząd francuzki nie da się uwieść przez chytre podszepty i nie odważy się na uorganizowanie nowej wyprawy do Rzymu, którejbyśmy się musieli oprzeć wszelkimi siłami, a która nawet w razie powodzenia Francji, stawiałaby ją w tem samym położeniu, w jakim niedawno znalazła się Austria w Wenecji.” *Opinione* nie jest bynajmniej dziennikiem mazzinistowskim i dla tego bardziej jeszcze zdziwia stanowczość z jaką odpiera on wszelką myśl interwencji francuzkiej w kwestii rzymskiej. (*Nordd. A. Z.*)

* (Niezgoda stronnictw). W jednej z proklamacji republikańskich przesłanych z Medjolanu do Florencji, a mającej na czele wyrazy: „Przymierze republikańskie powszechne,” czytamy: Musimy was objaśnić o zamiarach naszego stronnictwa i naszego przywódcy, który jest w Londynie. Nie są oni zadowoleni z ruchu, który się przygotowuje. Jesteśmy republikanami, a więc powinniśmy dbać o to, iżby zasada nasza przeszła w czyn. Gdyby przyszedł do ruchu z żywiołami które nim kierują, a pomiędzy którymi figuruje dawny komitet narodowy rzymski monarchiczny, wówczas za żadną cenę nie moglibyśmy nadać temu ruchowi naszej barwy. Nie pragniemy go wcale. Oświadczenie to jest jednem zaprzeczeniem więcej zgody, pomiędzy Mazzinim i Garibaldim. Wynika nawet z tego dokumentu, dodaje *Gazeta Florencka*, iż ma on nie wiele wiary w siebie samego, w swe siły i w rezultat ruchu, któryby miał miejsce. (*La Fr.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* W dzienniku naszym (Nr. 169), wspomnieliśmy o wyjściu 1-go zeszytu dzieła pod tytułem **1560 ważnych wiadomości i przepisów z techniki, przemysłu, rzemiosł, rolnictwa i gospodarstwa domowego**, poradnika praktycznego, opracowanego przez K. Halbauera, a wydane go nakładem księgarni braci **Szlejfsstein**, na Krakowskiem-Przedmieściu wprost dolnego kościoła św. Krzyża. Obecnie wyszedł zeszyt 2-gi, który wraz z 1-ym zawiera 512 przepisów dla gospodarzy.

* (Magazyn wyrobów jubilerskich Józefa Jarockiego). Z powodu uczynionej w Nr-ze 158 *Kurjera Warszawskiego* wzmianki o otwarciu się mającym magazynie wyrobów jubilerskich pod firmą Jarockiego, w domu W-go Piotrowskiego przy ulicy Senatorskiej, podpisany widzi się w obowiązku objaśnić, że przez lat kilkanaście jeden był tylko magazyn wyrobów jubilerskich pod firmą Braci Jarockich, w domu zwanym Roeslera, że przed dwoma laty spółka ta rozwiązana została i powstał nowy magazyn pod wyłączną moją firmą: „Józef Jarocki,” przy ulicy Senatorskiej, w domu W-go Piotrowskiego; zaś przy magazynie, w domu zwanym Roeslera, pozostał brat, który pod swoją firmą magazyn dalej prowadzi; zakładany więc obecnie nowy magazyn w domu W-go Piotrowskiego, obok mojego, z firmą: „Jarocki i Spółka,” nie ma z magazynem moim żadnego stosunku i łączności, gdyż magazyn pod firmą „Józef Jarocki,” w tymże domu i nadal prowadzonym będzie, i tak jak dotąd starać się będzie o utrzymywanie zyskanego u łaskawiej publiczności zaufania, nie zrażając się bynajmniej tak forsowną konkurencją. — *Józef Jarocki.*

WATZOW.

31 Lipca (12 sierpnia).

K a l e n d a r z.

W poniedziałek, 12 sierpnia, — św. Klary panny. —

Słońce wsch. o godz. 4 min. 39; zach. o godz. 7 m. 30.
We Wtorek, 13 sierpnia, — śś. Hipolita i Kassja. —
Słońce wsch. o godz. 4 min. 40; zach. o godz. 7
m. 28.

Stan pogody.

Dziś z rana + 10 ^o 2. R. ciepła.		o godz. 6 z rana. 10 god. 4 po poł.	
Wczoraj.			
Barometr w milimetrach	750.4	749.9	
Termometr Reaumur	+ 11 ^o 0	+ 12 ^o 2	
Stan nieba	pochmurny	pochmurny.	

Największe ciepło + 13^o2, R. Najmniejsze ciepło + 9 5 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 8.

W i d o w i s k a.

WIELKI TEATR. — *Jutro*, Piękna Galatea; Tańce. — *Wczoraj*, dawano Łucja z Lamermooru; było osób 540. — *Onegdaj*, dawano Piękna Galatea; Robert i Bertrand; było osób 300.

TEATR ROZMAITOSCI. — *Dziś*, Cicha woda brzegi rwie; Klucz Metelli; Nie mam czasu. — *Wczoraj*, dawano Pamiętniki Szatana: było osób 460.

ELDORADO (przy ulicy Długiej). — *Dziś i codzie-*
nie, wystąpienie p. *Goosz* z towarzystwem *śpiewaków*
francuzkich. — Początek o godzinie 7 1/2. — *Wczoraj*,
było osób 117. — *Onegdaj*, 160.

ALKAZAR FRANCUZKI (dawniej Odeon — na Krakowskim-Przedmiesciu). — *Dziś i codziennie*, Przedstawienie śpiewaków francuzkich. — (Początek o godz. 7-ej). — *Wczoraj*, było osób 157. — *Onegdaj*, 169.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy śpiewaków niemieckich, pod dyрекcją p. Plambecka. — (Dziś na wyłączny dochód p. Krillinga). — Początek o godzinie 7 1/2.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK
PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Odsiennik* o
godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15;
w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p.
Sulatyckiego (na Pedwalu w domu Dyzymańskich).—*Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu.—Cena
wejścia kop. 10.

NA PLACUNALEWEK. *Codziennnie*, PANORAMA
Karola Fejta, — zawierająca różne widoki i epizo-
dy z wojny między Austrią i Prusami.

* Przyjechali do Warszawy: generał-lejtnant *Neustrujew*, i generał-major *Emmanuel*, z zagranicy; generał-major hrabia *Olsufiew*, dowódca lejbgwardji grodzieńskiego huzarskiego pułku, z Petersburga; rzeczywisti radcowie stanu *Rosiński*, ze wsi Głoskowa, i *Lizander*, z Petersburga; — wyjechali: generał-major *Batezatuf*, do Wiednia; rzeczywisty radca stanu *Michniewicz*, do Lublina.

* W dniu wczorajszym i onegdajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 634, wyjechało osób 839; — koleją żelazną warsz.-petersb. przyjechało osób 246, wyjechało osób 234; — koleją żelaz. warsz.-teresp. przyjechało osób 140, wyjechało 200; — statkami parowymi przyjechało osób 34, wyjechało 36; — w ogóle przyjechało osób 2419, w tej liczbie z zagranicy 301; wyjechało osób 2350, w tej liczbie za granicę 225.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w d. 29 lipca (10 sierpnia) r. b., pod adresem, a mianowicie: Wilczyński w Dynaburgu, Stargaret w Rydez, Rafałowicz w Odessie, Naczelnik Powiatu w Wieluniu, Stumasz w Grodnie, Zeburg Margarita w Petersburgu, Berko Malisz w Brześciu Lit.;—w dniu 30 lipca (11 sierpnia) r. b., Jaroszewicz w Białymstoku, Karol Hachmester w Kirsanowie, Jaroszewicz w Petersburgu;—listów miejskich sztuk 7, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą.

* W dniach 29 i 30 lipca (10 i 11 sierpnia) r. b. chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 84, wyzdrowiało 88, umarło 8, pozostało 1483 (mężczyzn 653, kobiet 839) z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 151, kobiet 186.

* W dniu 28 lipca (10 sierpnia) r. b. **urodziło się chrześcijan:** płci męskiej 7, żeńskiej 11, **starozakonnych:** płci męskiej 5, żeńskiej 4, razem 20; — **zawarło śluby małżeńskie par:** **chrześcijan:** 8, **starozakonnych:** 2; — **umarło:** **chrześcijan:** płci męskiej 21, żeńskiej 10; **starozakonnych:** męskiej 7, żeńskiej 9, razem 37.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1867 r.

MONETY.		Żądano Płacono			
		Ra.	K.	Rs.	K.
Pół-Imperjał Rosyjskie	—	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe waże	—	—	—	—	—
Frydrychsдоры Pruskie	—	—	—	—	—
Pruski Kuraat za 100 tal.	—	—	—	—	—
PAPIERY.					
(bez wartości kuponu)					
Oblig. Skarbu za rs. 100	75	50	74	75	
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—	
Certyfikaty Czysta. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—	
Certyfikaty Banku na Oblig. Czysta. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—	
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	—	—	
" " bez kuponu	—	—	—	—	
Listy Zastawne III-go Okręgu Serji 1-aj za rs. 100	80	—	79	50	
Listy Zastawne III-go Okręgu Serji 2-aj za rs. 100*	69	50	69	—	
Li ty likwidacyjne za rs. 100*	58	50	68	25	
Dowody Kom. Centr. Likwid. z r. 100 Rs.	—	—	—	—	
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—	
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—	
Bilety Banku Cesa. z r. 1860, za rs. 100	77	—	76	50	
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	100	25	
" " Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	25	
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100	113	50	113	25	
" " " " 1866 " 100	109	—	108	60	
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych za rs. 125	—	—	—	—	
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100	—	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. Warz.-Wied. za sztukę	66	—	64	—	
Obligacje Drogi Żel. Warz.-Wied. po frank 500 za sztukę	—	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. Warz.-Brdgockiej za rs. 100	54	83	—	—	
Akcje Żegluga Parow. Kraj. za rs. 100	—	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. Warsza.-Terespolskiej za rs. 100	86	—	85	—	
Akcje Drogi Żel. fab. Łódzkiej za rs. 100	84	—	—	—	
WEXLE.					
Berlin	2 m.	106	95	106	80
" " " " 100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
" " " " " "	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	2 m.	106	80	106	65
Lamburg	2 m.	—	—	—	—
London	3 m.	7	32	7	30
Paryż	4 m.	67	30	87	—
Wiedeń	2 m.	86	74	86	40
Petersburg	1 m.	99	83	99	17
" " " " " "	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	1 m.	99	—	98	75
" " " " " "	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu 51.4. od Listów Zastawnych.... rs. — k 55³/₄
 * " " od Listów Likwidacyjnych. rs. — k 80

KURSA TELEGRAFICZNE

АГЕНТУРЫ РУДОЛФА ОКЕНТ

z Berlina, d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1887 roku

Z BERLINA		12 1/2	plac
6-ta Poltyczka Rosyjska			59 1/4
Obligacje Skarbowe 4%			65 1/2
Listy Zastawne 4%			58
Bilety Banku Rosyjskiego			82 3/4
Weksle na Warszawę			83 1/2
" Petersburg 3 tygodni			92 1/2
" " 3 miesięczny			9 1/4
" Londyn 3 "			8 23/4
" Paryż 2 "			80 1/2
" Hamburg 2 "			150 1/4
" Wiedeń 2 "			80 1/2
Koleje Rosyjskie			75 1/2
Kolej Terepolska			72 1/2
dto Warszawsko-Wiedeńska			59 1/2
Listy Likwidacyjne			45 1/2
Nowa pożyczka premjowa 1-em			97 1/4
" " " 2-em			93 1/4
Żyto na " targu "			65
dto " dostawę "		wjesieni	57 1/4
Z WIEDNIA			
Weksle na Londyn			126
" Hamburg			92 10
" Paryż			50
Pożyczka Narodowa			97 90
5% Metaliki			57 10
Akcje Banku Kredytowego			81 60

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 4660).

MY ALEXANDER II-gi
CESARZ WSZECH ROSJI KRÓL POLSKI
& &

Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu Naszem
wydał następujący wyrok:
Obecni:

Działo się na sesji

Komosiński Prezes. Trybunał Handlowy
Arnhold Sędzia. w Warszawie dnia
Hering Sędzia. 18 (30) Stycznia 1866
roku.

(podp.) Komosiński Prezes.

(—) W. Andrychewicz Podp.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu wniosku Sędziego Komisa-
rza masy upadłości Henryka Starkmann w d.
13 (25) Stycznia 1866 r. uczynionego wzglę-
dem wyznaczenia nowego ostatecznego ter-
minu do likwidacji dla wierzycieli niestawa-
jących.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

Na zasadzie art. 75 księgi 3 ej K. H. do
likwidacji i weryfikacji wierzytelności w ma-
sie upadłości Henryka Starkman dla wierzy-
cieli, jako to: Lessera Levy, Juliana Krzecz-
kowskiego, Tytusa Halpert, Franciszki Toe-
plitz, Sukcesorów Józefa Cohn, Ferdynanda
Kassel, Teofila Szaniawskiego, H. Ollendorf,
C. J. Freund, Ferdynanda Krekau, Leopolda
Kronenberg, W. Jeweckiego, Haima Cohn,
Cypriana Jabłonowskiego, Ajzyka Wilder,
J. S. Rosen, Mieczysława Epsteina, Samuela
Antonięgo Fraenkel, Józefa Giedgowd, Miko-
łaja Gutmann, Szymona Toeplitz, Salomei
Goldmann, Adolfa Fiedler, wdowy Starkmann,
Icyka Szpilrejn, Starkmann et C-ia, Kazimie-
rza Bernsteina, Hersza Bernholtz, Sukcesor-
ów Salomei Starkmann, Ignacego Ciołkow-
skiego, Maurycego May, Władysława Ciemno-
łóńskiego, Maurycego Rossegart, Ludwika
Wapińskiego, Leopolda Zajaczkowskiego,
Juliana Prechner, Ostrowskiego et C-ia, Jó-
zefa Nowakowskiego, Wolfa Levy, wszystkich
w Warszawie; R. M. Goldschmidt, M. B. Ban-
fart, Levy Charles et C-ia, Jakóba Harry et
C-ia, Teodora Cohen, H. C. Meyer juniort,
Mankiewicz et C-ia Joffe Gebrüder, H. M.
Wittgenstein, Louis E. Levy w Hamburgu,
Gruner Carl, H. Chr. Hörtel, Sala Gebrüder
w Lipsku, J. Ab. Meyer, Gerson Hermann,
Józefa Jaques w Berlinie, Stieff et Harras w
Potsdamie, H. Schnehardt w Darmstadt, Nel-
lesohn J. M. Schöne, Epsteina et C-ia w Wro-
clawiu, Gustawa Haas et C-ia, Augusta Schöll
w Brün, Lipmana et C-ia w Belfas, Salomona
Fils Berteaux, Lebarbier Lotonche et C-ia,
Sitz Frères, Gueroult et C-ia, Charles Piot et
Fils, Gourdine et C-ia, Charles Rosenthal et
C-ia, Pongnet et Sonribes, Augtolic et C-ia
w Paryżu, Plottier, J. A. w Odessie zamiesz-
kałych, jak również dla wszystkich innych
dotąd niewiadomych wierzycieli, nowy ostate-
czny termin cztero miesięczny, poczynając od
dnia zamieszczenia tego wyroku w gazetach,
pod prekluzją wyznacza. Mocą tego wyroku
podanie którego do gazet krajowych i zagra-
nicznych, mianowicie francuzkich i niemiec-
kich Syndykom poleca.

(podp.) Komosiński Prezes.

(—) W. Andrychewicz Podp.

Zalecamy i rozkazujemy et.

(podp.) Komosiński Prezes.

(—) W. Andrychewicz Podp.

Zgodność etc. świadczy.

Warszawa d. 18 (30) Stycznia 1866 r.

Syndyk Temcasowy Masy Upadłości

Henryka Starkman.

Zawiadamia niniejszem, iż dla dogodności
wierzycieli wyznaczone zostały stałe terminy
w każdym tygodniu we Środę o godzinie 6 po
południu w miejscu posiedzeń Trybunału
Handlowego w Warszawie przy ulicy Długiej
pod Nr. 549a, w tym zatem dniu każdego ty-
godnia z wyłączeniem jedynie świąt, zechcą
się PP. wierzyciele, dotąd nie zlikwidowani,
z dowodami swymi, pretensje ich do masy
upadłości Henryka Starkman usprawiedliwia-
jącami zgłaszać i sumy należące im mogące,
protokółnie przed W.ym Sędzią Komisa-
rzem Masy zlikwidować, po upływie bowiem
4-ro miesięcznego czasu, od dnia tego ogło-
szenia licząc, prekluzją przeciwko wszystkim
nie zgłaszającym się wierzycielom ostatecz-
nie wyrzeczona zostanie.

Warszawa d. 12 (24) Lipca 1867 r.

Julian Czajkowski, Patron.

(N. D. 4669) Urząd Loterii w Królestwie

Polskiem.

Podaje do wiadomości, iż ciążnienie 1 kla-
sy 109 loterii klasycznej, stosownie do planu
też loterii w dniu wczorajszym to jest 28
Lipca (9 Sierpnia) r. b. rozpoczęte, w dniu
dzisiejszym ukończone zostało.

Z odciągniętych 1,200 Num. rów, znacznie-
sze kwoty wygrały:

na Nr. 19,409 głowia wygrana rs. 8,000.

„ „ 16,745 rsr. 3,000.

„ „ 12,143 „ 2,500.

„ „ 8,775 „ 2,000.

„ „ 214 „ 1,000.

na Nra 1,119 i 8,790 po rs. 500.

Zaś na Nra 11,340, 19,343 i 20,686 po rs.

200.

Ogólna tabela wygranych odciągniętej 1
klasy, zaraz po wyjściu z druku, przy Dzien-
niku Warszawskim, dla wiadomości dołączo-
ną zostanie.

Ciążnienie zaś 2 klasy 109 loterii klasy-
cznej odbędzie się w dniach 28 i 29 Sierpnia
(9 i 10 Września) 1867 r.

Warszawa d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1867 r.

Naczelnik Urzędu, Loeschner.

za Sekretarza, Chrząstowski.

(N. D. 4458) Nadzorca 2-go Akcyjnego

Uczastka Warszawskiej Gubernji.

Ogłasza o zaginionym patencie na szynk
wódek na imię Edwarda Fuchs, przez Magi-
strat Miasta Warszawy w dniu 19 Czerwca
(1 Lipca) 1867 r. za Nr. 1920/8 795 wydanym,
wraz z kwitem na dodatkową opłatę do dnia
1 (13) Października 1867 r. uiszczoną, upra-
szając znalazcę o złożenie takowego w
Urzędzie Akcyjnym Drugiego Uczastku, u
lica Grybowska Nr. 1056a, lub też w Biurze
Komisarza Policji, mając na względzie, iż
takowy wyjąwszy prawemu jego właścicielowi,
nikomu użytecznym być nie może.

Warszawa dnia 18 Lipca 1867 roku

(N. D. 4556) Syndyk Ostateczny Masy

Upadłości Domu Fabrycznego A. et S. Librach

w Ozorkowie.

W skutek wyznaczonego terminu przez
Sędziego Komisarza, wzywa wierzycieli tej-
że masy, aby zgromadzili się w dniu 31
Sierpnia (12 Września) r. b. o godzinie 5 z
południa w sali sejsjonalnej Trybunału Han-
dlowego cutejszego celem narady, jakie wy-
pada przedsięwziąć środki dla sprzedaży
fabryki i nieruchomości do aktywów masy na-
leżących.

Warszawa dnia 2 Sierpnia 1867 roku.

Józef Poznański.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 4652) Pisarz Sądu Pokoju

w Błoniu.

Z powodu śmierci:

1. Ignacego Szadkowskiego, właściciela
gruntu zagonów dziewięć, stodoły i ogrodu
zagonów czternaście obejmującego, w terri-
torjum miasta Błonia, niemniej ogrodu warzy-
wnego trzydzieści trzy zagony trzymającego
w temże mieście przy ulicy Kościelnej poło-
żonych, aktami hipotecznymi Nr. 28 Rep.
Hyp. objętych, tudzież wierzyciela rubli sre-
brem 392 kop. 72½ i kosztów rs. 11 przez
zastrzeżenie na marginesie, w dziale IV wy-
kazu hipotecznego nieruchomości w Błoniu
pod Nr. 6 i 35 objawionych.

2. Augustyna Ofmańskiego, właściciela
rol zagonów trzy z naddawkami i łakami
w polach miasta Błonia sytuowanych, aktami
Nr. Rep. 32 objętych, tudzież wierzyciela
rubli srebrem 450 w dziale IV pod Nr. 13 wy-
kazu hipotecznego nieruchomości w Błoniu
pod Nr. 6 i 35 sytuowanej.

3. Hersza Krakauera, właściciela nieru-
chomości w mieście Mszczonowie pod Nr. 26
położonej.

4. Fajwla i Bajli z Platów małżonków
Bresler, współwłaścicieli połowy kamienicy,
wchodzącej do takowej z prawej strony w mie-
ście Mszczonowie pod Nr. 21 sytuowanej, i

5. Bonawentury Chlebowskiego, wierzyciela
rubli srebrem 1,200, w dziale IV pod
Nr. 4 wykazu hipotecznego nieruchomości w
Tarcynie pod Nr. 40 położonej lokowanych,
toczy się postępowanie spadkowe, do ukoń-
czenia którego, termin prekluzyjny na dzień
16 (28) Lutego 1868 r. w kancelarji mojej wy-
znaczam.

Błonie d. 25 Lipca (6 Sierpnia) 1867 r.

Gogolewski.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE

(N. D. 4647.) Trybunał Cywilny

Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Podaje do publicznej wiadomości, iż Nie-
ruchomość w Warszawie pod Nr. 226 poło-
żona; wywołana zostaje do pierwiastkowej
regulacji hipotecznej, i termin tym celem
na dzień 4 (16) Grudnia r. b. jest oznaczony
a do skutecznego działu regulacyjnego,
Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej Karol Huś
wyznaczony, wzywa przeto strony intere-
sowane, ażeby w terminie tym z prawami
rzeczowej nieruchomości dotyczącymi i do-
wodami, stawili się osobiście, lub przez peł-
nomocników urzędowanie umocowanych, przed
powyżej wymienionym delegowanym Urzę-
dnikiem, i były obecne przy spisaniu pro-
tokołu regulacyjnego, a to pod prekluzją

prawem z roku 1818 o przywilejach i hypo-
tekach zagrożoną.

Warszawa d. 11 (23) Lipca 1867 r.

Prezes, Rogoziński.

za Sekretarza, Jaroszewski.

LICYTACJE

I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 4625) Радомское Губернское

Правление.

Так какъ торги назначенные къ 11 (23)
Юля с. г. на отдачу въ арендное содер-
жаніе имѣнія Поляны по неевке желан-
ныхъ не состоялись, то Радомское Гу-
бернское Правленіе симъ объявляетъ во
всеобщее свѣдѣніе что въ сокращенномъ
срокъ 9 (21) Августа с. г. въ 12 часовъ дня
въ немъ будутъ производиться вторично
публичные торги (in plus) на отдачу ска-
заннаго имѣнія Поляны и имѣнно фольварка
Поляны и войтства Вержбица а равно
дохода изъ пропашаи въ деревнѣ
Поляны за исключеніемъ земли войтства
Вержбица отданной Комиссіею по Кре-
стьянскимъ дѣламъ безземельнымъ кре-
стьянамъ въ двѣдцати лѣтнее арендное
содержаніе, т. е. съ 20 Мая (1 Юня) 1867,
по 20 Мая (1 Юня) 1879 года, начиная отъ
1,095 руб. 81½ коп. сер. т. е. отъ суммы
годовой арендной платы. Желающіе уча-
ствовать въ этихъ торгахъ, должны явити-
ся въ означенный срокъ въ Губернское
Правленіе и представить предваритель-
ный залогъ равняющійся ¼ части всей
суммы отъ которой торги будутъ произ-
водиться, съ приложеніемъ свидѣтель-
ства требуемаго постановленіемъ Намѣ-
стника Царства отъ 24 Января 1818 года,
которое должно быть выдано подлежа-
щимъ Начальникомъ Уѣзда и по свидѣ-
тельству ко узаконеннымъ поряд-
комъ.

При этомъ Губернское Правленіе при-
совокупляетъ что конкурентъ за которымъ
аренда останется на торгахъ долженъ при-
нять мѣрны въ такомъ состояніи, въ ка-
комъ оно находится въ настоящее время,
за тѣмъ не можетъ имѣть никакихъ пре-
тензій къ казны за поздною передачу ему
въ пользованіе сего имѣнія, что арендаторъ
въ случаѣ надобности д. казны обязанъ 20
Мая (1 Юня) оставить арендное имѣніе безъ
всякаго вознагражденія со стороны казны
по истеченіи 3 лѣтъ и ранѣе опредѣлен-
наго срока, если только онъ за годъ до
сего числа будетъ о томъ предувѣдомленъ
и наконецъ что новый арендаторъ обя-
занъ вознаграждать теперешняго админи-
стратора за расходы употребленные имъ
по администраціи означеннаго имѣнія съ
20 Мая (1 Юня) 1867 года по день отдачи
имѣнія въ новое арендное содержаніе, со-
гласно отчета который администрато-
ромъ будетъ представленъ. Имѣніе это и
принадлежащія къ нему угодія можно
обозрѣвать на мѣстѣ, подробны же кон-
дѣи могутъ быть разсматриваемы еже-
дневно исключая воскресенья и праздни-
чныхъ дней въ отдѣленіи Государствен-
ныхъ имуществъ Радомскаго Губернскаго
Правленія.

г. Радомъ Юля 24 (Августа 5) 1867 г.

и. д. Вице-Губернатора, Толочановъ.

Старшій Дѣлопроизводитель, Лининскій.

(N. D. 4303) Плоцкое Губернское

Правленіе.

Объявляетъ, что 8 (20) Августа с. г., въ
присутствіи сего Правленія, будутъ произ-
водиться публичные торги, на отдачу въ
арендное содержаніе, со дня публичныхъ
торговъ, по 20 Юня (1 Юля) 1869 г. про-
пашаиныхъ доходовъ выстъ съ зе-
млями въ корчемной усадьбѣ Парогъ, эконо-
міи Борышево, за уменьшенную годи-
чную плату 277 р. 67 к.

Всякій желающій приступить къ публи-
чнымъ торгамъ, не лишенымъ правъ, на
продажу питей, согласно Высочайше у-
твержденному Уставу о питейномъ сборѣ,
ст. 284 и 285 долженъ представить при
торгахъ предварительный залогъ 69 р. с.
О условіяхъ же можно узнать въ Гу-
бернскомъ Правленіи въ отдѣленіи госу-
дарственныхъ имуществъ по I Дѣлопро-
изводству.

Г. Плоцкъ, Юля 8 дня 1867 года.

за Ассесоръ Отдѣленія, Мянковский.

(N. D. 4643) Magistrat Miasta

Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w
dniu 24 Sierpnia (5 Września) r. b. o godzi-
nie 11 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń
biura Magistratu licytacja in plus przez opie-
czętowane deklaracje na sprzedaż placu miej-
skiego na Pradze przy ulicy Namiestnikow-
skiej położonego, pod pozycją 22 na planie
sytuacyjnym oznaczonego, zajmującego po-

wierchni stóp kwadratowych ros. 12374,67
czyli łokci kwadratowych pols. 3,465 od su-
my na rs. 2,079, wyraźnie na rubli srebrem
dwa tysiące siedmdziesiąt dziewięć oszaco-
wanej, licząc łokcie kwadratowy polski po
kop. sr. 60 w warunkach zamieszczonej i do
niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o ta-
kowe kupno, mogą złożyć w czasie i miejscu
wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta
miasta opieczętowane deklaracje, napisane
podług wzoru niżej zamieszczonego, a w
tych wyraźnie, literami, bez skrobienia po-
prawek i przekreśleń wypiszą postąpioną
przez siebie sumę.

Nadto, do deklaracji dołączony być winien
kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta
Warszawy na złożone w teje wadium w kwocie
rs. 207 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które
nieutrzymującemu się przy licytacji na-
tychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej
licytacji są każdodziennie do przejrzenia w
wydziale administracyjnym, wyjąwszy dni
święteczne.

Warszawa d. 15 (27) Lipca 1867 r.

p. o. Prezydenta,

Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major

Witkowski.

Naczelnik Kancelarji. Zdzitowiecki.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia z dnia podaje ni-
niejszą deklarację, iż podejmuję się dosta-
wy plac miejski na Pradze przy ulicy
Namiestnikowskiej położony, pod pozycją 22
na planie sytuacyjnym oznaczony, zajmują-
cy powierzchnię stóp kwadratowych rosyjsk.
12374,67, czyli łokci kwadr. pols. 3,465 ofia-
rując za takowy rs. NN. (wypisać literami),
poddaję się wszelkim obowiązkom i zastrze-
żeniom w warunkach licytacyjnych oznaczo-
nym. Kwit na złożone w kasie Głównej
Ekonomicznej miasta Warszawy wadium w
ilości rs. 207 i na koszt ogłoszenia rs. 10
przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisalem
dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

(N. D. 4614) Magistrat Miasta

Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w
dniu 21 Sierpnia (2 Września) r. b. o godzi-
nie 11 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń
biura Magistratu, licytacja in minus przez
opieczętowane deklaracje, na dostawę roku
1868.

4. Dla Warszawskiej Straży Ogniowej.

1. Półkorzechów większych sztuk 156,

sztuka od rsr. 5.

2. Kozuchów sukrem pokrytych, tołuba-

mi zwanych, sztuk 12, sztuka od rsr. 20.

B. Dla Warszawskiej Straży Policijnej.

1. Kozuchów tołubami zwanych, bez po-

krycia sztuk 226, sztuka od rsr. 11.

Mający przeto zamiar ubiegania się o ta-
kową dostawę, mogą złożyć w czasie i miej-
scu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezy-
denta miasta opieczętowane deklaracje, na-
pisane podług wzoru niżej zamieszczonego,
a w tych wyraźnie literami, bez skrobienia,
poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstę-
pują procent od cen powyżej wyszczególnio-
nych i do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji, dołączony być winien
kwit Kasy Głównej Ekonomicznej Miasta
Warszawy, na złożone w teje wadium w
kwocie rsr. 350 i na koszt ogłoszenia rsr.
12, które nieutrzymującemu się przy licyta-
cji, natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej
licytacji, są każdodziennie do przejrzenia w
Wydziale Administracyjnym wyjąwszy dni
święteczne.

Warszawa dnia 15 (27) Lipca 1867 roku.

p. o. Prezydenta,

Jeneralnego-Sztabu,

Jenerał-Major Witkowski.

Naczelnik Kancelarji Zdzitowiecki.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaje
niniejszą deklarację, iż podejmuję się dosta-
wy na rok 1868 (wypisać szczegółowo dosta-
wę z cenami z ogłoszenia), i odstępuję od
cen takowych procentów N. (wypisać litera-
mi), poddaję się wszelkim obowiązkom i
zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych
oznaczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekono-
micznej Miasta Warszawy, wadium w ilości
rsr. 350, i na koszt ogłoszenia rsr. 12 przy
niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisa-
łem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

(N. D. 4555) Magistrat Miasta

Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w
dniu 21 Sierpnia (2 Września) r. b. o godzi-
nie 12 w południe, odbędzie się w sali posie-
dzeń biura Magistratu, licytacja in minus
przez opieczętowane deklaracje, a po ich

rozpieczętowania, natychmiast odbyła się, dalsza pomiędzy obecnymi konkurentami, którzy deklaracje złożyli, licytacja głośna od sumy jaka najkorzystniej zadeklarowana zostanie, na dostawę w przeciągu roku 1868, t. j. od dnia 1 (13) Stycznia 1868 r. do tegoż dnia i mca 1869 r.

A. Dla Zarządów Cyrkulowych w Policji Wykonawczej Straży Ogniowej

1. Drzewa sosnowego sążni półkubicznych 2638, sążen od r. 5.

2. Świec łojowych funtów 6344, funt od kop. 18.

3. Miotły do czatownic sztuk 684, sztuka od kop. 1 1/2.

B. Dla Straży Ogniowej.

4. Drzewa sosnowego sążni półkubicznych 660, sążen od r. 5.

5. Świec łojowych funtów 8106, funt od kop. 18.

6. Róż brzożowych na wiechy i miotły kominiarskie fur 350, każda 30 pęków mocno związanych, obejmujący każdy grubości w średnicy, werszków 12, fura od r. 4 kop. 15.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od cen powyżej wyszczególnionych i do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji dołączony być winien Kwit Kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy, na złożone w teje wadium w kwocie r. 2,070 i na koszt ogłoszenia r. 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są każdodziennie do przejrzania w Wydziale administracyjnym wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa dnia 15 (27) Lipca 1867 roku.

p. o. Prezydenta,

Jenerałnego Sztabu, Jenerał-Major

Witkowski.

Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawę w ciągu roku 1868, t. j. od dnia 1 (13) Stycznia 1868 r. do tegoż dnia i miesiąca 1869 r. (wypisać szczegółowo dostawę z cenami z ogłoszenia) odstępuję od cen takowych procentów N. (wypisać literami) podając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych oznaczonych.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy, wadium w ilości r. 2,070 i na koszt ogłoszenia r. 12 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisa-
łem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

(N. D. 4511). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 14 (26) Sierpnia r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja, in minus przez opieczetowane deklaracje, na budowę kanału mrowanego od gmachu Ratusza, przez plac teatralny, ulicę Nową-Senatorską i Trębacką, do kanału przechodzącego w poprzek ulicy Krakowskie-Przedmieście, od sumy na r. 11,899, wyraźnie na rubli srebrem jedenaście tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć, kosztorysem obliczonej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto, do deklaracji dołączony być winien kwit kasy głównej ekonomicznej Miasta Warszawy, na złożone w teje wadium w kwocie r. 1,189 i na koszt ogłoszenia r. 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są każdodziennie do przejrzania w Wydziale administracyjnym wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa d. 21 Lipca (2 Sierpnia) 1867 r.

p. o. Prezydenta,

Jenerałnego Sztabu,

Jenerał Major Witkowski.

Naczelnik Kancelarii Zdzitowiecki.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się wybudować kanał mrowany od gmachu Ratuszowego przez plac Teatralny, ulicę Nowo-Senatorską i Trębacką, do kanału przechodzącego w poprzek ulicy Krakowskie-Przedmieście, za sumę anszlagową wynoszącą r. 11,899 i odstępuję od takowej procentów N.

(wypisać literami) podając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych oznaczonych.

Kwit na złożone w kasie głównej ekonomicznej miasta Warszawy, wadium w ilości r. 1,189 i na koszt ogłoszenia r. 12 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisa-
łem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

(N. D. 4611) *Варшавский Военный Округъ*

Въ Варшавскомъ Окружномъ Артиллерійскомъ Управленіи будетъ произведенъ 5 (17) Сентября сего года, единъ торгъ на поставку на основаніи условій ниже сего изложенныхъ, въ Варшавскую Окружную Лабораторію, матеріаловъ и инструментовъ, потребныхъ для приготовления перовыхъ скорострѣльныхъ трубокъ, а именно:

Матеріаловъ:	Количество		
	Счетомъ	Всѣмъ	
		п.	ф.
Перьевъ гусиныхъ не каленыхъ	605,000	—	—
Брусковъ пальмовыхъ шириною и толщиной 3, длиной 14 дюймовъ . .	2,750	—	—
Проволоки изъ красной мѣди діаметромъ отъ 4,6 до 5,5 точекъ	—	39	15 50
Бертолетовой соли . .	—	4	39 90 1/4
Вина простого полугара	—	2	33 52
Нитокъ московскаго шестерика	—	5	13 39 1/2
Лаку желтаго	—	2	34 84 1/2
Киновари	—	1	17 42
Сукна солдатскаго . .	60 арш.	—	—
Бумаги картузной . .	1 стопа	—	—
Ящиковъ деревянныхъ выложенныхъ внутри листовымъ свинцомъ . .	138	—	—
Инструмента:			
Ножей простыхъ . . .	5		
Напильниковъ	40		
Ножницъ	45		
Кистей для окраски	100		
Фарфоровыхъ блудечекъ	50		
Фарфоровыхъ ступокъ	2		
Щетокъ столовыхъ . .	2		
Щетокъ половыхъ . .	2		
Набойниковъ мѣдныхъ съ желѣзными стержнями . .	30		
Шоковыхъ ситъ съ кожаными барабанами	2 пары		

Залогъ къ торгу долженъ быть представленъ въ 20% отъ общей стоимости всѣхъ сказанныхъ предметовъ, всего 650 рублей, въ наличныхъ деньгахъ или процентныхъ бумагахъ.

Торгъ будетъ производиться изустный, при чемъ допускается присылка запечатанныхъ объявленій.

Поставка всѣхъ вообще матеріаловъ и инструментовъ можетъ быть предоставлена одному лицу или нѣсколькимъ отдѣльно по роду требуемыхъ матеріаловъ и предметовъ.

Желающіе вступить въ изустный торгъ, обязаны до приступа къ оному, представить: объявленіе, свидѣтельство о своемъ званіи и установленный залогъ, а равно поименовать въ объявленіи на какія именно предметы они желаютъ торговаться.

Запечатанные объявленія должны быть доставлены не позже 11 часовъ утра въ день назначенный для торга. Въ объявленіи должно заключаться: а) согласіе принять подрядъ на точномъ основаніи условій; б) цѣна на предметы, поставку которыхъ податель объявленія желаетъ принять на себя, написанная прописью; в) мѣсто пребыванія, имя и фамилія предъавителя и свидѣтельство о его званіи; и г) залогъ въ 20% отъ общей суммы за которую лицо врнимаетъ на себя поставку предметовъ.

Образцы требуемыхъ ящиковъ и инструментовъ могутъ быть желающимъ предъавлены въ Окружномъ Артиллерійскомъ Управленіи, ежедневно, отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, исключая дней праздничныхъ.

У С Л О В І Я

§ 1. Подрядчикъ обязанъ поставить или сдать всѣ матеріалы и инструменты въ Варшавскую Лабораторію въ теченіи трехъ мѣсяцевъ, считая этогъ срокъ со дня заключенія контракта.

§ 2. Всѣ матеріалы и инструменты, показанные въ вѣдомости, должны удовлетворять нижеслѣдующимъ условіямъ:

Гусинья перья, должны быть не каленыя съ крѣпкими, круглыми, прямыми, безъ расколовъ и задирокъ ствалаками, имѣющими діаметръ отъ 1,8 до 2 линій и такой длины чтобы стволы, обрѣзанный съ обѣихъ концовъ былъ въ 2,5 дюйм. Діаметръ перьевъ при приѣмѣ повѣряется посредствомъ калибровки.

Бруски пальмовые, должны быть совершенно сухіе безъ трещинъ и сучьевъ, во всемъ годные для мелкой токарной работы.

Проволока красной мѣди должна въ отожженномъ состояніи, выдержать грузъ не мнѣе 90 фунтовъ; для этого при приѣмѣ изъ каждой связки проволоки берутъ по кукку въ 2 аршина, который отжигаютъ на древесныхъ угольяхъ до краснаго каленія, а потомъ опускаютъ въ холодную воду и за тѣмъ пробуютъ ея прочность грузомъ въ 90 фунтовъ.

Связка проволоки не выдержавшая пробы, бракуется.

Остальные за тѣмъ матеріалы должны быть совершенно хорошаго качества.

Всѣ же инструменты и ящики выложенные листовымъ свинцомъ, должны быть во всемъ сходны съ образцами, которые имѣются въ Варшавскомъ Окружномъ Артиллерійскомъ Управленіи и будутъ предъявлены къ торгу.

§ 3. По приѣмѣ совершенно годныхъ матеріаловъ и инструментовъ, Варшавская Лабораторія, на которую будетъ возложено приѣмъ этихъ предметовъ, выдаетъ подрядчику въ тотъ же день установленную квитанцію, съ означеніемъ въ оной годности и количества принятыхъ вещей.

§ 4. Уплата денегъ подрядчику будетъ производиться по мѣрѣ поставки матеріаловъ и инструментовъ, по представленіи имъ въ Окружное Артиллерійское Управленіе Варшавскаго Военнаго Округа квитанцій въ сдачу таковыхъ. Деньги будутъ выдаваться изъ Варшавскаго Губернскаго казначейства Министерства Финансовъ по ассигновкамъ Управленія.

§ 5. Подрядчикъ можетъ получить задатокъ подъ особый законный залогъ рубль за рубль, но не болѣе двадцати процентовъ всей подрядной суммы.

Выданныя деньги будутъ удерживаться въ надлежащей соразмѣрности при уплатѣ за поставленные предметы, по каждой квитанціи.

§ 6. Неустойка со стороны подрячика определяется слѣдующимъ:

а) Если не заключить контракта въ теченіи двухъ недель, считая срокъ со дня полученія подрячикомъ объявленія, или во все откажется отъ подряда, то удержится полная неустойка 20%.

б) Если по окончаніи контрактнаго срока не поставитъ всего количества или части матеріаловъ и инструментовъ, и объ этомъ не представитъ законныхъ причинъ освобождающихъ его отъ ответственности, то съ него удержится: въ первомъ случаѣ полная неустойка 20%, въ послѣднемъ случаѣ за просрочку одного мѣсяца 10%, а за просрочку двухъ мѣсяцевъ 20%, что составитъ полную неустойку, отъ суммы которую причиталось бы выдать подрядчику за не поставленные предметы.

§ 7. Подрядчику предоставляется право передать подрядъ другому лицу на точномъ основаніи условій контракта, но не иначе, какъ съ разрѣшенія Начальника Артиллеріи Варшавскаго Военнаго Округа.

§ 8. Во всѣхъ случаяхъ, изъ контракта проистекаютъ могущіе, о коихъ въ этихъ условіяхъ не упомянуто, Артиллерійское вѣдомство и подрядчикъ будутъ руководствоваться существующимъ на сей предметъ узаконеніями изложенными въ сводѣ Военныхъ Постановленій и въ сводѣ Гражданскихъ Законовъ.

Г. Варшава 26 Іюля 1867 года.

и. д. Начальника Артиллеріи,

Генерал-Маіоръ, Савичъ

Старшій Адютантъ,

Полковникъ, Туношевскій.

(N. D. 4581). *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

Объявляетъ всеобщее свѣденіе въ виду истекающаго аренднаго срока 23 Августа (4 Сентября) с. г. съ 3 и до 5-ти часовъ по полудни въ залѣ присутствія Магистрата будутъ произведены публичные торги, на арендное содержаніе дохода городской касы изъ сбора конытковой пошлины при городскихъ заставахъ въ городѣ Люблинѣ на время съ 1 (13) Января 1868 г. и по 31 Декабря (12 Января) 1871/72 отъ годичной суммы 3,900 руб. сер. (три тысячъ девятьсотъ рублей серебромъ) посредствомъ опечатанныхъ деклараций, болѣе отъ выше означенной суммы (in plus).

Всякій представляющій декларацию по формѣ ниже указанной, обязанъ положить въ одномъ изъ казенныхъ казначействъ или экономической кассы, залогъ равняющійся 1/10 части годичной суммы, т. е. 390

руб. сер. и полученную въ томъ квитанцію приложить къ декларациі, ибо наличныя деньги не будутъ принимаемы во время торговъ.

Аукціонистъ признанъ арендаторомъ при заключеніи контракта, залогъ этотъ пополнить долженъ до 1/3 части суммы имъ предъложенной а таковой залогъ оставленъ будетъ въ видѣ депозита до окончанія аренднаго срока въ экономической кассѣ гор. Люблина.

Торговые кондичіи вмѣстѣ съ тарифомъ пересмотрѣны быть могутъ въ Управленіи Магистра въ всякое время съ служебныхъ занятій за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Декларации должны быть вручаемы до начатія торговъ Президенту города до осмотра дѣлектъ безъ всякихъ ошибокъ и подчастокъ, четко съ обозначеніемъ прописью количества суммы по ниже изложенной формѣ:

Форма декларации.

Въ послѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 19 (31) Іюля с. г. за N. 7235 даю настоящую декларацию, что желаю взять въ арендное содержаніе доходъ городской касы изъ сбора конытковой пошлины на городскихъ заставахъ по тарифу на время съ 1 (13) Января 1868 года а по 31 Декабря (12 Января) 1871/72 за сумму годичную . . . руб. сереб. прописью (написать сумму буквами) подвергаясь условіямъ въ торговыхъ кондичіяхъ изложеннымъ. Касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 390 руб. с.р. прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ отказа отъ торговъ, положенный залогъ самъ получу (или желаю высылки въ . . . на мой счетъ чрезъ почту) постоянно мое мѣсто жительства въ . . . (написать мѣсто жительства) мѣсяца дня . . . 1867 года, четко подписать имя фамилію.

Городъ Люблинъ, 19 (31) Іюля 1867 г.

Президентъ Города А. Дылевскій.

(N. D. 4645). *Rada Szczęśliwa Opiekunów Szpitala Dzieciątka Jezus.*

Подaje do wiadomości, że w Kamienicy Szpitalnej przy ulicy 5-te Krzyskiej jest do wynajęcia lokal na 1 piętrze z balkonem składający się z 5ciu pokoi, przedpokojem, kuchnią, drwalni, góry i piwnicy, cena roczna rs. 495. bliższa wiadomość w kancelarii Szpitala Dzieciątka Jezus.

Warszawa d. 27 Lipca (8 Sierpnia) 1867 r.

w z. Opiekuna Prezydującego,

Członek Rady, Tajny Radca, Janiszowski.

(N. D. 4657). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Sosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Lewka Friedmana, handlującego w Warszawie pod Nr. 2278c zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Gustawa Wołowskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod Nr. 495a zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,500 z procentem 5%, od dnia 3 (15) Stycznia 1868 r. (lub daty ostatniego kwitu) i kosztów od Feliksa Antoszewskiego, właściciela nieruchomości pod Nr. 1445 lit b w Warszawie położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Jana Orłowskiego Komornika przy Trybunale Cwilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w dniu 5 (17) Marca 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętej i zaarrestowanej została

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście stołecznem Warszawie pod Nr. 1445 lit. B, przy ulicy Wielkiej, pod jurisdycją Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału III. w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkulu 8, w gminie tegoż Cyrkulu i Magistratu Miasta Stołecznego Warszawy należącym, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Feliksa Antoszewskiego należąca, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążoną.

Na gruncie powyższej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy z drzewa w słupy, gą-tami kryty, o kominie mrowanym.
2. Szopa z desek gontami kryta.
3. Pięt z desek.
4. Piwnica czyli lodownia w ziemi, bala-mi ocembrowana.
5. Ogród w części fruktowy, a w części warzywny.

Plac całej nieruchomości tej, łącznie z placem pod budowlami i pod ogrodem rozległy jest w sposobie przybliżonym, w ogóle 1000 kwadr. 31800.

Obszerniejsze opisanie powyższej i zaarrestowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedającego dyrującego Gustawa Wołowskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 495a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożony, przejrzany być może.

Zajęcie w kopiach doręczone.

1. J.W. Kaliksowi Witkowskiemu, Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy w

Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Kwiatkowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III. w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudom dnia 9 (21) Marca 1866 r.

Wnieśli do księgi wieczystej powyższą zajętą nieruchomości w Warszawie, dnia 11 (23) Marca 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaarsztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej w piśmie zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 12 (24) Maja 1866 r.

Sprzedaż dyrygować będzie Gustaw Wołowski, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1866 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali usytuowanej w Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej dnia 25 Marca (6 Kwietnia) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji, Trybunał wyrokiem z dnia 9 (21) Czerwca 1866 r. w terminie trzeciej publikacji wydanym termin do przygotowania przysądzenia, wyznaczył na dzień 13 (25) Lipca 1866 r. godzinę 10 z rana, w którym popierający sprzedaż postąpi za subhastowaną nieruchomości r. 2,000, a zastrzegając podwyższenie do 2/3 części szacunku takszą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa dnia 15 (27) Czerwca 1866 r.

Radca Dworu Zgórski.

W terminie przygotowania przysądzenia nieruchomości Nr. 1445 B w Warszawie, przysądzoną została Gustawowi Wołowskiemu Adwokatowi, za r. 2000, a termin do ostatecznego przysądzenia, Trybunał wyznaczył na dzień 16 (28) Września 1866 r. godzinę 10 z rana, w którym licytacja zacznie się od sumy r. 2,000, a raczej 2/3 części szacunku przez biegłych wykryć się mającego.

Warszawa dnia 15 (27) Lipca 1866 roku.

Radca Dworu Zgórski.

Gdy Lewek Friedman ostatecznego przysądzenia w terminie powyższym nieodbył, przeto Mordko Lichtsztein handlujący w Warszawie, pod Nr. 1218 zamieszkały, a zamieszkanie prawne u Kajetana Wałowskiego, Patrona przy Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkałego, obrane mający, przez tegoż działający, wydał pod dniem 30 Września (12 Października) 1866 r. za pośrednictwem Mikołaja Magnuskiego Komornika Sądowego, nakaz egzekucyjny doręczony Feliksowi Antoszkowskiemu i JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, o sumy, r. 942, r. 1,085, r. 500 i r. 750, razem 3,277 czyniące, oraz procenta i kosztu, a następnie wyrokiem Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, dnia 18 (30) Listopada 1866 r. na powództwo Mordki Lichtsztein, przeciwko Lewkowi Friedman zapadłym, tenże Mordko Lichtsztein upoważniony został do dalszego popierania subhastacji nieruchomości Nr. 1445 lit. B w Warszawie, a zarazem termin do ostatecznej sprzedaży tejże nieruchomości na dzień 16 (28) Stycznia 1867 r. godzinę 10 z rana został oznaczony, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy r. 14,055 kop. 92 2/3, jako 2/3 części taksy przez biegłych sporządzonej. Sprzedaż dyrygować będzie Kajetan Wałowski Patron, jak wyżej wyrażono zamieszkały.

Warszawa dnia 8 (20) Grudnia 1866 r.

Radca Dworu Zgórski.

Gdy w terminie powyższym licytacja dla braku konkurentów nieprzyszła do skutku, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem z dat: 10 (22) Lutego i 7 (19) Marca 1867 r. nakazał rewizję taksy, a po jej dopełnieniu wyrokiem ilacyjnym z dnia 31 Marca (12 Kwietnia) 1867 r. termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1445 B w Warszawie, oznaczył na dzień 15 (27) Maja 1867 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy r. 9,388 kop. 59 1/3, jako 2/3 części szacunku w drodze rewizji taksy przez biegłych wykrytego.

Warszawa dnia 5 (17) Kwietnia 1867 r.

Radca Dworu Zgórski.

Gdy licytacja w powyższym terminie nie przyszła do skutku dla braku licytantów, Mordko Lichtsztein zastrzegając apelację od wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie

z dat: 12 (24) Czerwca 1867 r. i 15 (27) Lipca t. r. w przedmiocie o szacunek nieruchomości Nr. 1445 lit. B w Warszawie zapadłych, pozyskał wyrok ilacyjny tegoż Trybunału daty 20 Lipca (1 Sierpnia) 1867 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia wyżej wyrażonej nieruchomości na dzień 5 (17) Września r. b. godzinę 10 z rana oznaczający, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń pemienionego Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy r. 9,388 kop. 59 1/3, jako 2/3 części szacunku rewizji taksy wykrytego.

Warszawa d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1867 r.

Podpisarz Trybunału,

Juljan Świerczewski.

(N. D. 4631). Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej.

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marjanny z Jasieńskich pierwszego ślubu Łossowskiej, powtórnich związków Władysława Holtz Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Płockiej małżonki; w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża działającej, czyli obojga małżonków Holtz w mieście Płocku zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Juliana Mejer Patrona również w Płocku zamieszkałego, który to Patron prowadzeniem sprzedaży dóbr poniżej wymienionych zajmować się będzie; Józef Lubinkowski Komornik przy Trybunału tutejszym; w poszukiwaniu od Seweryna Szamoty właściciela dóbr we wsi Smolach Okręgu Płockim zamieszkałego, należności przypadającej od niego Marjannie Holtz, z mocy tytułów urzędowych i wykazu hypotecznego tytułu h. dóbr, aktem w dniu 17 (29) Grudnia 1864 r. rozpoczętym, a dnia 19 (31) Grudnia t. r. ukończonym zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra Smoly z przyległościami Zaręby małe czyli Zarębkę w Okręgu Płockim, parafii Kroczywo, w obrębie Sądu Pokoju Okręgu Płockiego Oddziału II położone, w posiadaniu dziedzicznym Seweryna Szamoty będące, których opis jest następujący:

Wiś Smoly składa się z jednej przestrzeni ziemi, i graniczy: na wschód z wsią Wojszczykami, na południe z wsią Strubiniem, na zachód z wsią Wojnami, na północ z gruntami wsi Zarębki małe; odległa jest od Zakroczymina i rzeki Wisły o milę jedną, od Płocka o milę trz, od Nowego Miasta o mil 2, od Płocka o mil 10, leży w gminie Sniadowa.

Dobra Smoly mają gruntów: w siedliskach dworskich klasy II mórg 4 pret. 150, w siedliskach wiejskich klasy II i III mórg 4 pret. 270, w ogrodach dworskich klasy II i III m. 4, 100, w ogrodach wiejskich kl. III m. 3 pret. 150, w gruntach ornych folwarcznych klasy II i III mórg 375, w gruntach ornych włościańskich klasy II i III mórg 90, w lasach i zaroślach klasy III mórg 25, w wodach pret. 120, w nieużytkach klasy II i III mórg 2; przyległość zaś dóbr Smoly Zarębki małe czyli Zaręby małe mają gruntu ornego klasy II i III mórg 180, ogólna więc przyległość ległós dóbr Smoly i Zaręby małe wynosi około mórg 682 pret. 190, czyli włók 22 pret. 190 miary nowopolskiej.

W dobrach Smoly są następujące budynki: 1. dwór czyli dom mieszkalny z drzewa z dwoma przystawkami o jednym kominie z cegły palonej wymiurowanym, pokryty dachem słomianym, a na jednej przystawce kleńcem, przy nim zaś kloaka z krzyżem deskami obita i pokryta, 2. budynek dawniej na dwór stawiany później na garżelnię przerobiony, obecnie w połowie przez służących dworskich zamieszkały, a w drugiej połowie pusty drewniany kleńcem pokryty, przy nim zaś sklep w ziemi z kamieni i gliny z wehodem z cegły palonej i dachem gontami krytym, 3. fundamenta z kamieni i gliny na sklep zrobione, obecnie zrujnowane, 4. śpiżnica z drzewa szachulem o trzech komorach gontami pokryta, a pod nim sklep do kartofli z kamieni i gliny, 5. kurniki łączące z wozownią z bali na słupach i dachem słomianym, 6. owczarnia z gliny w pałę z takłmiz dachem, 7. szopa i stajnia z gliny w pałę na podmurowaniu z kamieni słomą pokryta, 8. przystawka z bali słomą kryta, 9. stodoła w słupy i bale o trzech klepiskach z dachem słomianym, 10. dwie studnie balami opogrodzone z żurawiami, drągami i kublami. Budynki wiejskie składające się: z siedmiu chałup, sześciu stodół, trzech chlewów, które wszystkie są drewniane słomą pokryte, a nadto znajdują się dwa kominy murowane po zgorzałych chałupach pozostałe i obok nich słupy po tychże. Na wsi Zaręby małe niema żadnych budynków; wreszcie we wsi Smoly znajduje się przy ogrodzie owocowym sadzawka bezybna, z drugą przez wieś idącą stykającą się.

W dobrach zajętych znajduje się trzech gospodarzy i trzech kopaczów podpadających pod przepisy Ukazu Najwyższego o urządzeniu włościan, jest także karczmarz który synkuje trunki dworskie, pobierając za wyszynk dwudziesty pierwszy garniec, oraz ogród morgowy w polu i mieszkanie w karczmie; jest także

kował obowiązyany odrabiać wszelką robotę kowską dla dworu mający swoje własne statki, przy wynagrodzeniu rocznem po rs. 6, mieszkanie i ogród pół morgi.

Inwentarz gruntowy łącznie z dobrami zajęty, składa się: z pary wołów roboczych, czterech koni farnskich, dwóch krów, dwóch wozów i trzech pługów z żelazami, fabryk i zakładów, oraz zapasów zbożowych w dobrach tych niema, oprócz zboża potrzebnego na zasiew jarzynny.

Nadmienia się wreszcie, iż podatki z dóbr zajętych wynoszą w ogóle rs. 112 k. 40 1/2 rocznie, oraz, że załęgłość dotychczasowa w podatkach wynosi rs. 72 kop. 95 1/2.

Akt zajęcia opisanych dóbr doręczonym został w d. 21 Kwietnia (3 Maja) r. b. Tomaszowi Borzeńskiemu Wójtowi gminy Sniadowo, Janowi Tymowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Płockiego Oddziału II, oraz w d. 23 Kwietnia (5 Maja) t. r. Julianowi Giro Naczelnikowi Powiatu Płockiego, wniesienie zaś tego aktu do księgi wieczystej dóbr Smoly i Zarębki małe czyli Zarębki pod dniem 24 Kwietnia (6 Maja) r. b., a do księgi zaarsztowań w kancelarii Trybunału tutejszego utrzymywanej, pod dniem 1 (13) Maja r. b. nastąpiło.

Termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych przeznacza się na audjencji Trybunału tutejszego n. d. 13 (25) Lipca r. b. godzinę 10 z rana, druga zaś i trzecia publikacja warunków odbędzie się co dwa tygodnie kolejno po sobie idącymi.

Wyciąg tego obwieszenia wywieszono dziś na tablicy w sali audjencyjnej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz wydano Julianowi Mejer Patronowi, sprzedaż też popierającemu.

Płock d. 3 (15) Maja 1865 r.

Michał Betlej.

Wyrokiem Trybunału tutejszego w dniu 5 (17) Lipca r. b. zapadłym, formalności do przygotowania przysądzenia dóbr Smoly z przyległościami u kutekcznionie unieważnione zostały, w dalszym zaś postępie subhastacji Trybunał tutejszy wyrokiem z d. 8 (20) Lipca r. b., nowy termin do przygotowania przysądzenia dóbr Smoly z przyległościami oznaczył na d. 22 Sierpnia (3 Września) 1867 r. godzinę 10 z rana, w którym licytacja zacznie się od sumy rs. 9,000 przez popierającego sprzedaż podane.

Wywieszono na tablicy w sali audjencyjnej Trybunału tutejszego.

Płock d. 11 (23) Lipca 1867 r.

Ludwik Ryłski.

(N. D. 4664).

W zastosowaniu się do art. 960 K. P. S. podaje do publicznej wiadomości, iż Trybunał Cywilny I-iej Instancji Gubernji Augustowskiej Wydziału I-go w Łomży wyrokiem swym z dnia 15 (27) Kwietnia 1866 roku, w sprawie pomiędzy s-mi po niedy Hipolicie Chłudzinskim pozostałymi jako to: Jakóbem Chłudzinskim Aptekarzem w mieście Tykocinie, Stanisławem Chłudzinskim Sztabkapitanem 126 Ryłskiego piechotnego pułku, w mieście Kijowie konsystującym obu przez Jana Biernackiego Patrona stawającymi, a) 1-o Karoliną Eleonorą 2-ch imion, Albina Krauze, żoną czyli obojgiem małżonkami Krauze we wsi Grędy Możdżenie; 2-o Heleną Anną Karoliną 3-ch imion Targońską żoną Stanisława Targońskiego Rejenta Okręgu Ostrołęckiego w mieście Ostrołęce; 3-o Walerją Marjanną 2-ch imion Talarowską, Franciszką Talarowską Patrona przy Trybunału w Suwałkach żoną tamże w Suwałkach, zamieszkałymi, przez Sankowskiego Patrona stawającymi z drugiej strony zapadłym, nakazany został dział majątku po niedy Hipolicie Chłudzinskim pozostałemu, składa się z folwarku i z wsi Grędy Możdżenie z przyległościami i części na wsiach Grędy Michałki, w miejscu zwanym Zaborze, na wsiach Borzymach i Mścichach w Okręgu Biebrzańskim położonego a składającego się z zabudowań mieszkalnych, podwurzowych, gruntów ornych i łąk.

Biegli sporządzili takse dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1867 r. i oszacowali wartość majątku na rs. 5,364 a Trybunał Cywilny w Łomży wyrokiem z dnia 22 Maja (3 Czerwca) 1867 r. takse potwierdził i nakazał sprzedaż przez publiczną licytację przed Wym Radzymińskim Asesorem Trybunału.

Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych odbyła się na audjencji miejscowego Trybunału w dniu 6 (18) Lipca 1867 r. o godzinie 10 z rana.

Druga publikacja warunków licytacyjnych i zarazem przygotowawcze przysądzenie, odbędzie się w dniu 21 Sierpnia (2 Września) 1867 r. o godzinie 10 z rana w miejscu posiedzeń miejscowego Trybunału przed Delegowanym Asesorem Radzymińskim, a licytacja zacznie się od sumy rs. 5,364.

Opisanie tej nieruchomości i warunki sprzedaży przejrane być mogą u Pisarza Trybunału i u podpisanego Patrona każdego czasu wyjąwszy dni świąteczne.

Łomża d. 14 (26) Lipca 1867 r.

Biernacki Patron.

(N. D. 4665). Syndyk Masy Upadłej Henryka Salberg.

Podaje do wiadomości publicznej, iż na zasadzie upoważnienia W-go Sędziego Komisarza tejże masy poczynając od dnia 1 (13) Sierpnia r. b. każdodziennie od godziny 11 z rana sprzedawane będą towary galanterijne i krotkie, a mianowicie: portmonetki, cygarniczki, guziki, igły, brosze, łańcuszki zabawki dzieciinne rozmaite tego gatunku, laski, ramki do fotografii, tasienki, aksamitki, wyroby włóczkowe, nożyczki, szycizorki, neceserki i t. p., oraz meble i utensylja sklepowe, a to przy ulicy Nalewki pod Nr. 2261a, w domu Folmana, dawniej Muraszewa, na 1-em piętrze od frontu.

Przyjemski, Obrońca.

(N. D. 4655). W dniu 1 (13) Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana za Żelazną Bramą, łożka, szafy, stoły jesionowe, olszowe i sosnowe i t. p. w dniu 2 (14) t. m. i r. o godzinie 9 z rana na Grzybowie, biurko machoniowe i sofa jesionowa, w dniu 4 (16) t. m. i r. o godzinie 4 po południu, na placu broni przy ulicy Pokornej, meble różne, machoniowe i jesionowe, bilard, klacz siwa lat około 6 mająca, i t. p., w Warszawie jako placach głównych targowych, w drodze egzekucji Sądowej, zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną.

Jan Orłowski Komornik

(N. D. 4666). W dniu 2 (14) Sierpnia 1867 r. o godzinie 9 z rana za Żelazną Bramą, w tymże dniu o godzinie 12 w południe i w dniu 7 (19) Sierpnia t. r. o godzinie 12 w południe na Nowym-Mieście, w Warszawie na placach targowych, zajęte w drodze Sądowej egzekucji, ruchomości to jest: meble palisandrowe, machoniowe, jesionowe, sosnowe, lustra, kasa żelazna ognio trwała, zegary, dywany, samowar i t. p., przedmioty, przez publiczną licytację sprzedane będą.

A. Tymecki Komornik

(N. D. 4679). W dniu 2 (14) Sierpnia 1867 r. o godzinie 9 i 10 z rana w Rynku Nowego Miasta, przedmioty, w zastaw dane jako to: kory, sukna i t. p., w moc postanowienia Sądu, i w tymże dniu o godzinie 12 w południe w Rynku Starego-Miasta, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble palisandrowe, fortepian takż, i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą.

Pawłowski Komornik

(N. D. 4682). W dniu 1 (13) Sierpnia r. b. o godzinie 11 z rana w Warszawie na Muranowie, w dniu 2 (14) t. m. i r. o godzinie 2 w południe za Żelazną Bramą, 4 (16) Sierpnia t. r. o godzinie 11 z rana, w Warszawie przy ulicy Bolesław, na placu posesji Nr. 2584 nad brzegiem rzeki Wisły, rozmaite ruchomości, obuwie damskie i dzieciinne, drzewo w szczapach, dębowe, brzoźowe sosnowe, około sążni 20, przez licytację sprzedane zostaną.

Skierkowski Komornik

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 4489)

Ważne dla Rodziców.

Młodzież szkolna znajdzie umieszczenie i troskliwą opiekę w Krakowie przy ulicy Grodzkiej na 3-im piętrze Nr. domu 53. Listy frankowane uprasza się adresować pod Lit. 53. O. gdzie na ustne lub piśmienne zawezwanie przy wyluszczeniu szczegółowych żądań, dokładną można powziąć odpowiedź. (3-11103)

(N. D. 4585). Mam zaszczyt zawiadomić JJWW. i WW. Panów, że mieszkanie moje z Tłomackiego przeniosłem na Karłowickie-Przedmieście wprost Saskiego placu do domu Nr. 389, gdzie istniał dawniej zakład fotograficzny Bajera. Polecam się ich łaskawym względom; aby jak dawniej tak i nadal raczyli swoją obecnością zaszczycać mój zakład. (2-11313)

L. Inlarski Krawiec.

(N. D. 4501). Podaje do powszechnej wiadomości, iż Bilet Lombardowy wydany za Nr. 7,368 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 19 Sierpnia r. 1867, to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji

(N. D. 4566). W dniu 19 Lipca 1867 r., skradziono z mieszkania, Dworku Banku Polskiego, Nr. 19,220 na zastawione kosztowności, ostrzega się, aby takowego nikt nienabywał, gdyż o skradzenie Dworku, w Banku Polskim zrobiono ostrzeżenie. (1-11592)